
IV. EDDU-BROT¹.

367

Allt er hlióð þat er vm kuikendiss eyra ma skilia. hlióð hefir margar kynkvíslir. Nu verðr hlióð allt þat sem eyru megu natturliga greina af samkuomu tveggja líkama. Aunnur hlióðs grein er su sem heilógh ritning segir andliga hlute² hlióða. Líkamlíkt hlióð verðr annat af líflegum hlutum en annat af líflausum hlutum. Þat hlióð sem heyriz af líflegum hlutum verðr annat af hrériligum hlutum en annat af ohrérilegum annat af samkvomu hrérilígra hluta ok ohrérilegra. Af hrérilegum hlutum verðr hlióð sem af vindum ok vótum. af ohrérilegum hlutum³ hlióð sem af steinum éða malme éða streingium ok verðr þo þersskyns hlióð íafnan af hréring nockurs líkama líflegs éða olíflegs. af samkvomu hrérilegra hluta ok ohrérilegra verðr hlióð sem þa er vindr éða elldr éða vótn slérr sinu afle við ióð éða aðra ohrérilega hlute. Hlióð þat er verðr af líflausum hlutum er sumt ogréinelekt svo sem vinda gnyrr éða vatna þytr éða reidar þrumur en sumt hlióð er greinlíkt eftir natturlegri samhlióðan þeirri sem philosophi kaulluðu musikam. verðr þat hlióð eð efzta ok eð ézta af hréring þeirra .vij. bringa er sol ok tungl ok fimm merkisstíðrnur reika vm þér er planete heitu ok heitir þat hlióð celestis armonia suosem himnesk hlióða grein. Greinlíkt hlióð verðr j líflausum hlutum þeim sem ver kóllum skemtana tól sem er j streingium ok pípum ok allzkyns saungfêrum j kluckum ok j óðrum malme. J líflegum hlutum ok vitlausum verðr

¹) *Fragmentum membranaceum Arnarnagnæanum Nr. 757 in 4to.* — ²) *in margine eadem manu.* — ³) *excidit: verðr.*

hlióð sem j viðum ok j grósum ok þo af hréringh nockurss hrérulegs likama. Af lifande hlutum þeim er skyn hafa verðr annat hlióð þat er rôdd heitir en annat þat sem eigi er rôdd. sva sem fótastapp eða handaklapp eða annat þuilikt. Ródd er hlióð framfært af kuikuendiss munne formerat af niu natturligvm tolum lungum ok barka tunngu ok tueim vórrum ok florum tónnum. Enn priscianus segir rôdd vera hið granlegzta loptzins högg ok einkanliga eyrum skilianlikt. Ródd greiniz a marga uega. annur rôdd er ritanleg en ænnur oritanleg. Su er oritanleg sem eigi ma stófum greina. Ritanleg rôdd er ónnur merkileg en annur omerkilegh. Su er omerkileg sem til engrar nytsamlegrar merkingar er sett sem bumbo biccix. Merkilegh rôdd er annur af natturu en annur af setning eða sialfuilia. Merkiligh rôdd af natturu er barnagratr eða siukra manna stynr eða annat þuilikt. Merkilegh rôdd af setningu er su er framfæriz af sialfuilia mannzens suo sem þetta u(m). Maðr merkir kuikennde skynsamlegt ok dauðlikt.

¹ Stafr er hinn minnzte hlutr samsettrar raddar sa sem rita ma ok er stafr kallaðr hinn minnzte hlutr j þvi sem tilheyrir allre samsetning staffigrar raddar þviat ver skiptum békr j kapitula enn kapitula j klausur eða vers en klausur j malsgreinir mals greinir j sagnir sagnir j samstófur samstófur j stafe. En þo eru stafir natturliga óskiptilegir þviat stafr er rôdd en rôdd er lopt eðr af lopte formerat. En hvart sem rôdd er lopt eða loptz formeran þa er hon samsett af sinum paurtum suosem loptið með þvi at þat er likamlegt ok aller likamir eru samansetter af sinum paurtum. en jafn hlutr verðr af jöfnu efne at geraz suo sem hold af holde. Enn svo sem j natturlegum hlutum² eru nockurir þeir hlutir sem einfalldir kallaz suo sem florar hófutskepnur elldr ok jórð vatn ok lopt ok kallaz þessir hlutir eigi af þvi einfalldir at þeir se oskiptilegir helldr af

¹) *Literæ initiali et rubro vacuum spatium relictum est.* —
²) *sic membr.; rect. líkómum.*

þvi at huerss þeirra j. hlutr er iafn sinu öllu suo sem litill gneiste hefir jafna natturu hinu mesta báále. Suo eru ok stafir oskiptilegir j misiöfnu efni. eða j þa hlute sem oliker eru. þviat a eða aðrir raddarstafir hafa stundum skamt hlióð en stundum langt ok ef þeir hafa langt hlióð þa hafa þeir tuo tima. Philosophi kólluðu stafena elementa. þat þyðir hófutskepnur. þviat suo sem aller likamer eru skapader af florum hófuðskepnum suo gera ok stafuir samsettir alla staffiga rôdd. suo sem nóckurskonar likam. þviat rôdd tekr eyru ok hefir þenna mélingh suo sem allt annat þat sem likamlikt er. þat er héd ok leingd ok breidd. Héd er upp ok ofan. en leingd fyrir ok eftir en breidd er til hégri hannar ok vinstri þviat rôddin ma öllum megin heyrar. Samstófur hafa hédir j hlióðsgrein en breidd j annda. en leingd j tima. þviat huer samstafa er annaðhuort huóss eða þunng eða vmbeygilegh. Hvóss hlióðsgrein er su sem skiotlega fer framm með upp hölldnu hlióðe suo sem þessi samstafa huat. þunng hlióðsgrein er su sem hefz af lagu hlióðe ok dregz niðr j enn légra hlióð. sem hin fyrsta samstafa þessa nafns. hareyste. vmbeygileg hlióðsgrein er su sem hefz af litillatu hlióðe ok hefr sik upp þaðan j hvassa hlióðs grein en fellr niðr at lyktum j þunga hlióðsgrein svosem þetta nafn. hraustr. Huerr¹ samstafa hefir annathuart j frammlutningh linan annda eða snarpan ok er sa annde her kallaðr hréringh frammlutningar samstófu. Með snórpum annda verðr samstafa framfêrd suo sem hin fyrri samstafa þessa nafns þurvir. Með linum annda flytiaz samstófur suo sem þessar. langan tima. Hverr samstafa er annathvart lönngh eða skómm ok er skómm samstafa skiótt frammlutt suo sem hin fyrri samstafa j þessu nafne. Are. lönngh samstafa er seinliga frammlutt ok hefir tuer stundir suo sem hin fyrre samstafa j þessu nafni hare. Stund eða tíme er kallaðr duól mélande frammlutningh raddar.

¹) *sic (Hu'r), membr.*

¹ Stafr hefir þriu tilfelli Nafn. figuru. ok veldi éða mátt. Suo segir priscianus at huerr raddarstafr hafe þriu hlið éða fleire suo sem a ef þat er scamt hefir fiórar hliðsgreinir. huassa hliðsgrein fyrir utan ablasningh h. suo sem her are. þunga hliðsgrein en fyrir vtan h. sem her. á. hvassa hliðsgrein með ablasningh h. sem her. hafe. ok þunnga hliðsgrein með h. sem her. hafandi. Lanngt a hefuir sex hlið ef þat hefuir ablasning h þa herr þat annathuart huassa hliðsgrein éða þunnga éða vmbeygiliga. Slikt hið sama ef þat hefir eigi ablasningh hliðar þat a þria uega. suo sem þesse nófn. arc. aranna. ara. Með þessum hetti ma ok aðra raddarstafe greina en j ok v hafa þvi fleire hliðsgreiner at þau eru stundum samhliðendr suo sem j þessum nófnum jarl vitr. Annat tilfelle stafs er figura þat er mynd éða vóxtr stafanna. Þriðia tilfelle stafa er matt þat er sialf frammfæringh stafanna ok merking þeirra. fyrir þann sama mátt stafanna eru bæði fundin nófn ok figurur. Sumir meistarar kalla skipan hið fiórða tilfelle stafs. en þat kallar priscianus einn part þann sem mætti stafsins til heyrir.

² Samstafa er samfyllilegh stafasetningh með einum anda ok einne hliðsgrein ok sundrgreinilega frammfært. Samstafa hefuir fiógur tilfelli staf éða tölu tíð anda ok hliðsgrein. Huerr samstafa hefir stafa tölu. einn staf éða fleire. Einge samstafa hefir fleire stafe enn .vi. j latinu male en j norrènu male mega standa .vii. éða .ix. j einne samstófu sem her spenskr stendzkr. J latinu standa tueir samhliðendr eð flesta fyrir raddarstafe en þrir eftir. en j norrènu meigu standa þrir samhliðendr fyrir raddarstaf en .v. eftir. sem skilia ma j þeim nófnum sem fyrr voru rituð. Þessar samstófur gera mesta segrð j skaldskap ef einn raddarstafr er j tueim samstófum. ok hinir sómu stafr eptir. sem her. snarpr garpr ok kóllum ver þat aðalhendingar. En ef sinn raddarstafr er j huerre samstófu ok aller einir

¹⁻²) *Literis initialibus et rubris spatia vacua relicta sunt.*

samhliðendr eftir sem her. róskr vaskr. þat kóllum ver skothendingar. Þessar hendingar þickia þa bezt falla ef tuér samstófur eru j huerre sógn ok hinn same raddarstafr j fyrr samstófu huerrar sagnar ok suo samhliðendr þeir er fylgia. en hin siðarre samstafa huerrar sagnar se óll¹ iðfn við sik. suo sem her. aller snialler. ok eru þessar hendingar víða settar j latinu skaldskap sem þetta.

Ante chaos uirginum indigeste moles²

adhuc yle grauida fetu magne proles³.

Þessar samhendingar eru ok settar j norrènu skaldskap j þeim hetti sem ver kóllum runhendu. sem Snorre kuað.

Orms er glatt galla

við gumna spialla.

Latinu klerkar hafa ok þa hending sem þeir kalla consonantiam ok skal vera hinn same raddarstafr hinnar efri samstófu huarrar tueggiu sagnar. sem her. estas. terras. Þessarrar hendingar er litt geymt j norrènum skaldskap. þegar fleire eru samstófur j einne sógn en ein. Annat tilfelle stafa⁴ er tíð. þviat huerr samstafa hefir annathuart eina tíð éða tuér. éða suo sem priscianus segir. at sumar samstófur hafa halfa aðra stund éða halfa þriðiu enn sumar þriar stundir. Skamma stund hefir su samstafa sem raddarstafr hennar er natturliga skammr. ok kome eigi tueir samhliðendr eptir. sem þessi nófn. are. ape. Halfa aðra stund hefir su samstafa sem vera ma huart er uill löngg éða skómm suo sem furre samstafa j þersum orðum huatra spakra. Halfa þriðiu samstófu⁵ hefir su samstafa er eion samhliðandendendr eftir raddarstaf natturliga langan. sem her hiol sol. Þriar stundir hefir su samstafa sem tueir samhliðendr standa eptir langan raddarstaf en þo setia nuverandi klerkar j uersagerðir annathvart einnar stundar

¹) *supra lineam.* — ²) *sic membr. pro: molis.* — ³) *sic membr. pro: prolis.* — ⁴) *sic prave membr. pro: samstófu.* — ⁵) *sic prave membr. pro: stund.*

éða tuggia. Þriðia tilfelli samstöfu er rödd¹. Þuiat huerr samstafa hefir annathuart linan anda eða snarpan. Annde er her kallaðr hréring frammlutningar samstöfu. Snarpan anda hefir su samstafa sem með digrum anda er frammlutt sem þessar sagner. hraustr. horskr. éða þér aðrar sem ablasningar nóte er j upphafe skipaðr. h er kallaðr merking éða nóte ablasningar. Þuiat hann er eingi stafr fullkominn fyrir sik. huarke samhliðande ne raddarstafr. Linan anda hafua þér samstöfur. sem eingi ablasningar nóte er j upphafi settr. en þo þikkir betr sama j norrœnu skaldskap at annat huart hafe ablasning hófustafir ok suo stuðlar þeirra éða eingi þeirra.

Fjórða tilfelle samstöfu er hliðsgrein. Hliðsgrein er her köllut reglulegh hlioman raddarennar ok merkileg framfæring. Huerr samstafa hefir annathuart huassa hliðsgrein éða þunnga éða vmbeygiliga. huóss hliðsgrein hefz af litlu hliðe ok enndiz j huassara hlið suo sem her. var. þar. ok er hon suo merkt [']. Þunnga hliðsgrein hefuir su samstafa er hefz af litlu hliðe ok endiz j légra hlið. sem hín fyrre samstafa j þessum nófnum. hara. sara. ok er su hliðsgrein suo merkt [`]. Vmbeygileg hliðsgrein er su samstafa sem hefz af litlu hliðe ok dregzt upp j huast hlið en niðr at lyktum j lagt hlið. suo sem þessar samstöfur árs fárs ok er su hliðsgrein suo noteruð [°]. Hliðsgrein merkir hêð samstafligrar raddar. en annde digrleik hennar suo sem skilia ma at huern raddarstafr verðr at nefna meirr sundrlöknun munne ef ablasning fylgir. en tíðar tilfelle merkir sem fyrr er sagt leingd samstafligrar raddar.

²Saugn er hinn minnzte hlutr samsettz mals. hon er köllut einn-lutr af því male sem fullkomið sen hefuir þessi sógn er af alþyðu kölluð orð. Aristotilas³ hinn spaki segir nafn ok orð vera tuo hlute mals greinar. Þuiat nafn ok orð saman teingdir gera fullkomna malsgrein. sem her.

¹) sic, ut videtur, mbr.; rect. andi. — ²) Literæ init. et rubro vac. spat. relictum est. — ³) sic mbr. pro: Aristoteles.

maðr rennr. En meistari priscianus telr atta vera parta malsgreinar. nafn. fornafn. orð. viðrorð. hluttekning. samsetning. fyrirsetning. meðalorþning. hann greinir glóggliga natturu huerss þeirra. Nafn er hlutr malsgreinar sa sem ueitir eiginlegan éða sameiginlegan huilgileik huertum hlut éða likam. Nafn er ézt allra sagna. Þuiat þat er svo sem efne éða grundvöllr alls mals. þar nêrst er fornafn suo sem sett j stað nafnsens sem hleytiss maðr fyrir meistara ok merkir þat þriar personur. en nafn merkir eina. þar nerst er orð er skryðer ok formerar nafnet suo sem mynd efne. Þuiat þat skyrir tilfelle nafnsins j giórð éða þiningh. Viðrorð fegrir ok endimarkar orðet j þa liking sem viðleggianleg nófn gera¹ vndirstaðleg nófn. suo sem her. Sterkr maðr berzt hraustliga. Hluttekning er fraskilin orðe. Þuiat hon merkir faull ok kyn sem nafn en j þui skilz hon fra nafne at hon merkir gerð éða þining ok hefir ymsar stundir sem orð. Samteingingh knytir saman nófn éða aðra parta éða sialfar malsgreinir. suo sem her.

Hringr ok dagr a þinge.

Fyrirsetning er eiginleg til þess at þiona öllum föllum nafnsens suo sem her. til borgar af skipi. Meðalorþningh synir hugþocka mannzens. ok er hon iafnan fraskild öðrum þórtum sem her. vei hai.

²Barbarismus er kallaðr einn lastafullr hlutr malsgreinar j alþýðligri réðu en sa er j skaldskap kallaðr metaplasmus. Barbarismus verðr a tuér leiðir. j framflutning mals ok letri. hann hefuir fiorar kynkuisler. viðrlagning. ok aftekning. skipting ok vmsuning. Þat ma verða j einum staf ok samstöfu ok j tilfellum samstöfunnar stund ok hliðsgrein ok ablasning. Barbarismus er með öllu flyiande j alþýðu orðtæke en j skaldskap er hann stundum leyfðr sakir fegrðar éða nauðsynia. Vm aftekning stafs verðr barbarismus sem eigill kvað.

¹) excidit: við. — ²) Literæ init. et rubro vac. spatium relictum est.

Erumk auðskepð	vinar mins
ionlocri	þviat valit liggja
magar þoriss	tven ok þren
mérðar efne	a tungu mer.

Her er aftekinn hinn siðarzi stafr j þessum tueim nófnum tuen ok þren fyrir fegrðar sakir þviat þa þickir betr hlioða þessar samstófur j kuiðu hétti at þér hafe vmbeygiliga hlioðsgrein helldr en huassa þar sem þriar samstófur eru j visvorði ok ma þat kalla at her verðe barbarismus j hlioðsgreina skipte. J aftekning samstófu verðr barbarismus sem kuað Harekr j þiottu.

Raðit hefi ek at riða
rinleygs heðan mína.

Her er sett rin fyrir rinar þviat ofmargar verða ella samstófur j visu orðe. Um viðrlagning stafs verðr þarbarismus sem qvað Auðun illskéllda.

Maðr skyllde þo molldar	kenni seiðs þóat kynne
megia huerr of þegia	kleppdógg hars lóggvar.

Her er sett megia fyrir mega ok aukit einum staf ok gerr suo lónng samstafa af skammri þviat ella hellzt eigi rett kueðande j uisuorðe. Vm viðrlagning samstófu verðr barbarismus sem glumr kuað.

Enn ueit ek at hefr heitið	ser of slikt til þeirra
hans broðir mer goðu	seggiöld huaðartuegge.

Her er huaðartueggi sett fyrir huartueggi til þess at kueðannde halldiz j uisu orðe. Vm stafaskipte verðr barbarismus sem arnorr kuað.

Sumar huern frekum erne.

Her er sett huern fyrir huert til þess at hendingar haldez j drottkuéðum hétti ok ma her kalla béðe stafaskipti ok suo samstófu. J stafasnuningh verðr barbarismus sem her.

Reið brynhilldar broðir
bort suo at hug ne skorte.

Her er bort sett fyrir brott ok skipt suo stófum at r stendr fyrir t. til þess at hendingar se jafnhafar. Vm stundar viðrlagning sem eilifr kuað guðrunarson.

Voru vónnd ok myra	spell var aðr of alla
verðr hitt at þau skerða	ól torraðin hóla.

Hann kallar torraðen ól vónndól ok gerir þessa samstófu launga ól til þess at hendingar halldiz sua at þér se iafnhafar. Vm stundar afdratt verðr barbarismus sem her.

Svanr þyr beint til benia
blóðs vindara róðri.

Her er vindara sett fyrir viudára roðre. þessi samstafa er skómm gerr fyrir fegrðar sakir þviat þa hlioðar betr. Þar er ok su skaldskapargrein er iafnan þickir vel koma ok menn kalla ofliost. Vm hlioðsgreinar skipti verðr barbarismus sem einarr kuað.

Vist erumk hermd a hesti
hefuir flioð ef vill goðan.

Her er annat af at ráða en méllt er ok er her béði breytt með mali ok sundrtekningu ok hlioðsgreinum ok skal suo skilia. Vist erumk hermd a hesti legg ek a io reiðe þocka. her er male skipt. þat skal suo punnkta ok j sundr taka. legg ek a ioreiðe þocka goðan. her er seni skipt. Hefir flioð ef vill. konu [má ná¹. her er male skipt. konu máná. her er seni skipt ok suo hlioðsgreinum. Má ná. her er huðss hvartueggi hlioðsgrein vmbeygilig. Má ná. her er huðss hlioðsgrein yfuir baðum samstófum. ok er her bæði skipt hlioðsgrein ok aftekning hlioðsgreinar. þviat huðss hlioðsgrein er gerr af vmbeygilegri ok tekin sua af þunng hlioðsgrein. Vm viðrlagning hlioðsgreinar verðr barbarismus sem sk(r)aut oddr kuað.

Ef véri bil báru
brunnens logs su er vnum
oppt gere ek oðar skipti
einrénlega a bénum.

Her er bénum sett fyrir bþnum. Vm viðrlagning ablasningar sem starkaðr gamle kuað.

¹⁾ a / *conjunctim* (máná), *membr.*

Þann hefi ek manna hringhreytanda
mennzkra funndit hrammastan at alle.

Her er hrammaztan sett fyrir rammaztan til þess at qveðanndi halldiz j balkarlage. Vm aftekning ablasningar verðr barbarismus sem her.

Lofðungr geck at lackar
laut herr i gram¹ snerru.

Her er lackar sett fyrir hlackar at kueðannde halldiz. Enn verðr barbarismus a fleire leiðir ok eru figurur hans suo kallaðar. Moytacismus. lapdacismus. jotacismus. Þessar figurur verða um ofagra samsetning stafanna ok eigna sumir menn þessa löstu soloecismo. þviat þér verða j fleirum sögnum en j einne. Þersar figurur taka nafn af eiginlegu nafne cismos þat er brugðning eða spell. Moytacismus er þat ef samteinging sagna verðr af oftlegri samanlostningh. m. eins stafs sem her. Geyma mérur heima. ok köllum ver þat dregit a stal ef verðr a meðal hendinga. Lapdacismus er þat er tuó. ll. setiast fyrir einu. eða einn raddarstafr stanndi j meðal tueggia. ll. sem her.

Stendr af stala lunde
styrir þorréðe fyrri.

Jotacismus er þat. ef einn samhliðande stendr eftir raddarstafr eða j millum tveggia raddarstafua sem her.

Haði iarl þar er aðan
engi maðr² vnnd vanni³.

ok sem olafir leggs son kuað.

Freyia angan leygiar.

En donatus telr þann löst með barbarismo ef tueir raddarstafrir iamlangir standaz ið nésta j tueim samstófum. sem her.

Þorði iðia orða.

Þann löst kallar donatus collisiones ef m stendr j millum tueggia raddarstafa sem eyvindr kuað.

¹) sic membr. (g^m) pro: gras. — ²) sic membr. (m^r), metrum postulat: mann. — ³) sic pro: ranni.

Barum ullr um alla
jmunlauks a hauka.

Þat kallar hann hion sama löst ef önnur samstafa er j niðrlagi orðs jófn eða lik upphafe þvi sem eptir kemr sem einarr kuað.

Harðan þrytr a hvitum
harm solborgar armi.

Suo ok ef snarpir samhliðendr rennaz j mot j tueim samstófum. sem her er kueðit.

Her liggia brot beggia
brudr strykvinna suða.

ok sem þetta.

Her fregna nu hygnir
hiðr flaugs brimis draugar.

Þessa löstu telr donatus fyrir þvi með barbarismo at þeir verða j einni samstófu þóat af þeim spillez stérre sagnir.

Her byriaz kenningar skaldskapar.

¹Skaldskapr er kallaðr skip dverga ok jötna ok öðins ok funndr þeirra ok dryckr ok er rett at kenna suo ef vill béðe skip ok dryck sem annarsstaðar j skaldskap ok eigna þeim. En skip ma kalla dyraheitum ok fugla ok hesta ok kenna við sór² ok allan reiða skips en kalla hesta heitum einum ef við sékonunga er kennt. Dryck ma kalla siafar heitum öllum ok fiarða. bylgna ok vatna allra ok kenna til horna eða aulkera. munnz eða goma. tanna eða tungu. Duerga ok jötna er rett at kalla þiödar heitum öllum ok sékonunga. ok suo gram ok uisa ok sliikum öllum. ok kenna duerga til steina eða urða. en jötna til fialla eða biarga. Steina ma kalla bein iarðar ok siofar ok uatna. en hus duerga. en grand þeirra hamdiss ok sórla. Ecki skal þat kenna sem sialfs sins nafne er nefnt. en þat skal allt kenna sem annars nafne er nefnt en sialfs sins.

¹) Literæ init. vac. spat. relictum est. — ²) sic membr. pro: sæ v. sio.

Orrostu ma kalla nafne nökurs hareystiss skarksamlegs sem glauum eða hliom. ok kenna við herkléðe eða uðpn eða hlifar ok ma þa kenna við oðenn ok sékonunga ef vill. Skíðlild ma kalla solar heitum ok tungls himins ok skyss. hann ma ok kalla vegg eða garð. balk ok brik hurð ok gatt þile grind ok segl tialld ok refil ok eigna avallt orustu eða oðne eða sékonungum. Aull herkléði eru faut oðins eða sékonunga. Aull hógguopn ma kalla elldz heitum eða annarrar birte sem leiptr eða lios ok kenna við oðenn eða orrostu eða sékonunga herkléði eða hré ben eða bloð. Óll vðpn eru tróll ok vargar ok hunndar herkléða ok hlifua. en laguðpn ma kalla fiska heitum ok orma ok kenna við herkléðe ok hlifar. sár eða bloð. Blóð er kallat siafar heitum ok vatna ok kennt við hré eða ben. sár eða vnnd. Sio ma kalla garð lannda ok men. bannð ok belle. lás ok fiðtur. hring ok boga. kalla ma hann ok heim sékyqvennda hus ok jórð ok gautu sékonunga ok skipa. Ormr sa heitir miðgarðz ormr er liggr vm lónd óll vtan. þvi er rett at kenna orma alla suo til landa sem sio ok kalla bannð eða baugh iarðar. Orma er rett at kalla fiska heitum ok huala ef þeir eru kenndir við láð viðar¹ eða hraun gras eða griot gliufr eða heiðar. Orma jórð er gull. reckia þeirra ok gata. Gull skal einnueg kenna til hanndar ok siofar ok til uatna allra kalla elld ok sol tunngl ok stiðrnu. kyndil ok kerti. dag ok leiptr geisla ok blik. ok við alla birte. ennda ma gull kenna til snéss ok jss ok kenna þa til hanndar. Baugr er fiðtur hanndar ok hannki ok virgill. Gull er korn eða melldr froða konungs en verð² tueggia ambatta hans feniu ok meniu. en sáð kraka konungs en fré fyrisvalla. byrðr grana haddr sífiar. tar mardallar. mal jótua. Hringr heitir. draupnir fyrir þvi at hina niunndu hueria nott draup

¹⁾ sic (við^r) membr. pro: við. — ²⁾ sic pro verk.

af honum annarr bringr jafu hófugr honum þvi er gull sveite hans. Hónd er hauka jórð grundd ok gata þeirra ok hestr. skip ok stallr. heitir hónd ok mynd. hónd er ok bol eða nauð bogi¹ eða tónngh kalla ma hana sótt eða lim axlar. Horn ma kalla triaheitum ef þau eru kennd við dryck eða þat sem þau eru af. Horn ok ónnur ólkerulld ma kalla siafar heitum skip eða hus allz dryckiar. Jss er himin eða hus siafar ok allra vatna ok hialmr þeirra. Hunndr er vargr eða tróll beina. Þers hlutar allz er tróll sem þat ma fyrir fara. Lerr² er tróll soðrs en elldr er tróll þers sem hann eyðir. griot ok ryð iarna. vótn iarðar ok elldz regn eða skin snéss eða jsa. hirðir³ hiarðar. Nott er angr eða sott fugla. snior er sott orma ok uetr. Vetr er nott biarnar. en sumar er dagr hans. Hestar tróllkuenna eru vargar en taumar þeirra eru ormar. dryckr varga er dreyri. Haukar ok hrafnar eru hréfuglar ok suo ernir. Rett er at nefna til þess aðra fugla ok eigna oðne eða kenna við orrostu eða hré eða bloð. Huern karlmann ma kenna feiti eða bræðe hréfugla ok varga. ilrið þeirra eða gómlítuð. karlmenn ma ok kalla tria heitum karlkendum ok oðens ok allra asa huart sem uill losa eða lasta. ok kenna við herkléðe eða vðpn hlifar eða orrostu. skip eða gull. En ef illa skal kenna þa ma hann kalla allra kyquenda nðfnum karlkendra ok jótua ok kenna til fézlu nðckurrar. Kalla ma hann ok konunga heitum ok kenna hann við nökurskonar verkfere eða annat nðckut það sem hann er styrannde. kalla lesti ok þuerri allz gagns. Konor er rett at kalla triaheitum kuennkendum ok asyniu heitum ok eyia ok lannda kuenkendra suo ok orrostu heitum. gram eða rése ok slíkum óllum ok kenna avallt við gull ok glys þeirra ok við allt þat er þer eiga j gripum ok við allar hannyrðir þeirra suo ok við ól kerulld ok dryckiu. kenna ma þer ok við sía ok steina ef uill.

¹⁾ sic mend. mbr.; corr. boga. — ²⁾ sic mbr. (læ = fe, 748). — ³⁾ sic mbr. pro: hriðir.

Regin heita goð heiðin bônd ok rôgn kalla ma konur ok þeirra heitum ok kenna. En ef illa skal kenna þa er kona kennd við huatuetna herfilikt þat sem hon er styrannde. Þuðl ok sueipu. bryðiu ok hlanndausu. skioða ok skreppa allra ódaða. þerss beðia er kona huerr sem hana a. Hár mannz ma kalla viðar heitum óllum þess sem a iórðu vex ok kenna við suórð eða huirfil eða hnacka eða enni eða reik eða vaunga. Hauss mannz er kallaðr huss heila. en grundd hialma. Eyru¹ mannz eru kólluð skip eða sialldr kinna eða vannga. heyrn eða hlust. Eyru eru ok² kóllut hlustar augu eða sion. Augu mannz ma kalla skiólld eða skip eða himintungla heitum eða annarrar birti ok kenna við brynn eða brár. Nef mannz er kallat jone eða skip hors eða hnerra. Munnr mannz er kallaðr jone eða skip allz froðleiks. Suo er ok briost kallat inne eða skip alldrs ok hugar hiarta ok allz þess er jnnan rífa er holldgroit. Tenn eru kallaðar góma griót. Tunnga er kólluð ar eða stýri eða vópna heiti ok kend til orða eða góma eða tanna. Hiarta er kallat steinn eða korn hnot eða epli. ok kennt til hugar. Hiarta heitir ok akarn. Gollórr heitir þat sem nerst er hiarta mannz. hnetr heita fyluingar. Heimr er kallaðr hus eða ker veðra. en himinn erfíðe duerga þeirra fíðgurra er suo heita. Norðre. Suðre. Austre. Vestre. Himin er ok kallaðr hialmr eða salr landa en braut himintungla. Sól er kólluð elldz heitum ok kennd til himins. Ségr heitir sárr en símul stóng. bil ok híuki bera hann. þetta er kallat at se j tunngli.

Or ymis holde
var jórð of skóput.
en ór hans sára sueíta siarr.
biðrg or heinum
.....³
himin ór hause hans.

¹) sic supra lineam. — ²) supra lineam. — ³) sine lacuna membr.

en ór hans brám
gerðu blið regin
miðgarð manna sonum.
en or hans heila
voro þau hín hriðfelldu
ský óll of skóput.

Þat er rett at kalla jórð holld ymiss en sía blóð hans. miðgarð brár hans en sky heila hans. Kuern het grotti er atti froði konungr. hon mol hvatvetna þat er hann villde gull ok sylfr ok aðra hluti. Fenía ok menía hetu ambattir þér er molu. Mysingr herkonungr tok grottu ok let mala huita sallt a skip sin þartil er þau sucku a pêtlandzfríðe. þar er suelgr síðan þuiat síorr fellr j auga grottu. þa gnyrr síorr er hon gnyrr. ok þa varð síorenn salltr. Amsuarnir heitir uatn en lyngui hólme j vatnenu en síglitner huoll j holminum en þótti heitir héll er stendr j huolenum. en ginul heitir rauf er boruð er a hélium. en hréða heitir festr er senrissvlfir er bunndenn með. ok er henni drepit j gegnum raufena. en gelgía heitir spýta su sem fyrir er stungin. Fiðturrenn heitir gle. . . nir sa sem honum helldr. Tueir fíðtrar voro gerfuir til hans. þeir dróme ok léðingr ok hellt huarge. þa var gerr gleipnir or sex hlutum.

or kattar dýn.
ok or konu skegge
or fisks annda
ok ór fugla miólk.
or biargs rotum
ok or biarnar sinum
or þui var hann gleipnir gerr.

Þui er þat ecki eftir síðan at þat var þar allt til haft. Ar tuér falla or munne honum. heitir annur vil en annur vón. ok er þat rett at kalla vótn hraka hans en giólmar heita granar hans.

kemningar gullz.

¹Suo er sagt at konungr sa sem reð halogalande er nefndr hólge. hann var faðir þorgerðar hólgaþruðar. þau voro bæði blotuð ok var haugr hólga suo kastaðr at þar var aunnur huerr flo af gulle ok sylfri. þat var blotfe. aunnur huerr sló var af molldu ok grióte. Suo kuað skule þorsteinsson.

Þa er réfr vita reifniss
rauð ek fyrir suðldr til auðar
herfylgins bar ek hólga
haugþak saman baugum.

J hiarkamalum eru talen mörg gullz heite. þar segir suo.

Gramr enn gióflasti	tregum otrsgiólldum
gladdi hirð sína	tarum mardallar
feniu foruerke	elldi órunnar
fafniss miðgarðe	iðia glysmalum
glasiss glóbarre	Gladde gunnveitir
grana fagrbyrðe	gengum fagrbvnr
draupniss dyrsueita	þiaza þingskilum
dune grafvitniss. ³
Ytti órr hilmir	rínar ryðmalmi
alldir við toku	roge niðlunga
síafar ² suarðfestum	visi hinn vigðiarfe
suelle dalnauðar	vake balldr þeyge.

Gull er kallat i kenningum elldr handar éða liðar éða leggiar. þuiat þat er rautt. enn sylfr snèrr éða suell éða hela. þuiat þat er huitt. Með sama hétte skal ok kenna gull til síoðs éða diguls éða lauðar. ok suo sylfr eð sama. En huortueggia gull ok sylfr ma vera griot handar éða halsgerð nockurs þess mannz sem forðum var titt at hafa men. ⁴ok bringar eru bæðe sylfr ok gull ef eigi er annan ueg breytt. sem þorleikr fagri kuað.

¹) *vacuum spatium literæ initiali relictum est.* — ²) *sic mend. pro: sífar.* — ³) *sine lacuna membr.* — ⁴) *hic excidit: men.*

Kastar glanir a gléstar
gagn valstöðuar þegnum
unngr uisi gefr eisu
armleggs digul farme.

ok enn sem einarr kuað skálaglamr.
Liðbróndum¹ kna lunndar
landfrékn iðfurr grannða
hyck at ek résiss recka
rínar griot of þriota.

Suo kuað einarr skula son.

Blóðeisu liggir bæðe
brags tueim megiu geíma
síoðs á ek stóckua striðe
snèrr ok elldr at méra.

ok enn.

Dégr þrumir huert en hiarta
hlyrskildir réðr milldu
heita blacks of huitum
hafley dígulskafle
alldri ma fyrir elde
áls hrynbrautar skála
óll við fólkafeller
framrèði snío bréða.

Her er gull kallat elldr² hrynbrautar en sylfr snèrr skálanna.
Suo kuað þorðr mauraskalld.

Sèrr á seima ryre
sígdís latrs at atti
hrauns glaðs vndins handa
hermoðr fòður goðan.

Enn vm kenningar skallðskapar.

³Nv skal heyra huernueg skállðskapeun skal kenna ok hófut skállden hafa ser lika látið at yrkia eftir þersum

¹) *hic mbr. inserit: ligr.* — ²) *excidit: áls.* — ³) *literæ initiali spatium vacuum relictum est.*

háttum ok kenningum. Suo sem segir arnórr jarlaskáld.
at oðenn héti alfadir.

[Nu ...¹ slíðr ...¹ segia þrytr alfóður ytum
sið lettir mer stríða jarls kostu brim hrosta.
Her kallar hann skaldskapiinn hrosta brím alfóðurs. Hannga
goð sem hiallti kuað.

Nu er iodrógum égiss hygg ek at heimboð þiggi
arnar flaug vm bauga hannga goð af vanng.

Suo kuað víga glumr.
Lattiz herr með hòttu þotti þeim at hætta
hanngatyr at ganna þeckilegt fyrir brecku.

Sua kuað refr.
Opt kemr jarðar leiptra hollr af helgu fulle
er balldr hnígenn skalldi hrafna² lar mer stafna.

Suo kuað eyvinðr skalldaspiller.
Ok sigurð hinn farma týrs
er suðnum veitte fiðrfe nẽmdu
hroka biðr jarðraðendr
haddingia vals. á óglóe.

Suo kuað glumr geirason.
Þar var þrafna byniar síalfr j séki alfí
þeim styrðu goð beima sigtýr atals dýra.

Suo kuað enn eyuinðr.
Góndul ok skógul huerr yngua éttar
sendir gauta tyr skyllde með oðne fara
at kíosa of konunga ok j valhóll vera.

Suo kuað vlfr vggason.
Riðr at vilgi [bliðu hroptatyr vm huópta
vígrégr³ en mer liða hroðr mál sonar bále.

Suo kuað hallfreðr.
Sannyrðinn spenr suerða
snarr þiggiannde viggjar

¹) sine lacuna membr. — ²) hranna s. hramna (hraña)
membr. — ³) a [sic contra metrum mbr. pro: víðu, víðfrégr.

bar haddaða byriar
[bíf kuon¹ vndd sik þriðia.

Her er þers getið at jórð er kóllut kona oðens í skalld-
skap. Suo kuað eyuinðr.

hermóðr ok bragi þuiat konungr ferr
kuað hropta tyr sa er kappi þickir
gangit j gegn grame til hallar hinnegh.

Suo kuað steinþórr.

Forngerfan á ek firnum
farms gunnhlaðar arma
horna fors at hrósa
hlítstyggis ok þó lítlum.

Suo kuað vlfr vga son.

Þar hyck sígrunne suinum
sylgs valkyriur fylgia
heilags tafns ok hrafna
blaut innan suo minnum.

Suo kuað eigill skallagrimsson.

Blóta ek eigi af því bólfá béttr
broður viliss er ið betra telz.
goð iarðar Gafumz iðrótt
at ek giarn sía vlfs ok бага
þo hefir mimmss vinr vige vanr
mer of feingit vammi firða.

Her er hann kallaðr goð jarðar ok mimmss vinr ok vlfs bage.

Suo kuað refr.

Þer eigum ver veigir
valgétr salar brautar
fals hrannualar fannar
framr valr ramar giallda.

Suo kuað einarr skalaglam.

Hlióta mun ek ne hlítir fer² aurþeyse at ausa
her tyrs [of þat³ freyiu austr uingáðar flausta.

¹) a [sic contra metrum mbr. pro: bíð kuon. — ²) f⁹, mbr.;
fyrir? — ³) a [in margine eadem manu.

Suo segir j eireks malum .

Huat er þat dēma	beidda ek upprisa
er hugðumz fyrir dag rísa	bekke at strá
valhóll ryðia	bíorker leyðra
fyrir vegnu folki	valkyriur vin bera
vakta ek einheria	sem viser kēmi.

Suo kuað kórmakr .

Almilldan bið ek alldar
allvalld of mer hallda
yggs bifvangi yngva
vngf fór hroptr með gungni.

Suo kuað þoralfr .

Sagðe hitt er hugðe
hliðskialfar gramr sialfum
hlífar styggr þar er hógnir
huarer magne varu.

Suo kuað eyuinðr .

Hinn er surz	farmógnudr ¹
or sóckdólum	flugande bar.

Suo kuað brage .

Þat erum snemt at snenima
son alldafóðurs uillde
alfs² við inne þélfðan
jarðar reist of freista.

Suo kuað einarr .

Þuiat fiðlkostar flestu
flestr réðr við son heslu
tekit hefir ek morðz til mérðar
méringr enþo fēra.

Suo kuað þorvalldr blónduskalld .

Nu hefir ek mart	barar hors
j míðe greipar	vm bura arfua.

¹) *legi potest etiam framógnudr.* — ²) *sic contra metrum mend. pro: alfs.*

Enn af þui sama.

¹Her skal segia huersu skalldin hafa kennt skalldskapenn eftir þessum heitum sem skrifut eru j þeirre frásógn sem bragi skalld sagðe égi. Þat er at kalla skalldskapiun kuásiss dreyra ok duerga skip. duerga miðð. jótna miðð. suttunnga miðð. oðinns miðð. aasa miðð. fódurgiólld iótna. lógr óðreris ok boðnar ok sonar. fullr lógr hnítbíarga. feingr ok funndr ok farmr ok giðf oðens. Suo kuað einarr skálaglamm .

Hugstora bið ek heyra
hyr jarl kuasiss dreyra
folldar vóðr a fyrða
fiarðleggiat brim dreggiat.

Ok eun sem einarr kuað .

Vllar gengr vm alla
asksógn þers er huót magnar
byrgiss boðnar sorga
bergs grynne lá duerga.

Suo kuað ormr steinþorsson .

At veri borit bíors
brikar ok mitt lík
recker nemi dauðs dryck
dualens j einn sal.

Ok sem refr kuað .

Griótalldar térr gilldi	bergméra glymr bara
godreinar þorsteini	bið ek lyða kyn hlyða.

Suo sem eigill kuað .

Buðumz hilme lauð
þar á ek hroðrs um kuaud
bar ek oðins miðð
á eingla biðð.

¹) *Literæ initiali spatium vacuum relictum est.*

Ok sem kuað glúmr geirason.

Hlyði hafra beiðir þui biðium ver þagnar
hefz milldinga gillde þegna tíon at fregnum.

Suo kuað eyuinndr .

Villia ek hlióð meðan hans étt
at hárs liðe ór huerlegi
meðan gillings galga fars
giólldum yppig til goða telium.

Suo kuað einarr skálaglamm .

Eisar vargr fyrri¹ visa þytr oðreris allða
verk rögniss mer hògna allðr hafs við fles galldra.

Ok enn sem hann kuað .

Nu er þat boðnar hára gerfi i hóll ok hlyði
berg sára tér vára hlióðfrey iðfurs þjóðir.

Suo kuað eilifr guðrunarson .

Verði þer allz orða á sefreyne sónar
oss grér vm kuón mérar sáð vingiðfum ráða.

Suo kuað vólu steinn .

Heyr mínsvinar mína
mer er funndr gefinn þunndar
við goma sker glymia
glavmbergs eigill strauma.

Suo kuað ormr steinþórsson .

Seggir þurfu at ala vgg
enngu sny ek j veðrs féing
háðe kunnnum bróðrs smíð
haga um minn brag.

Suo kuað vlfr vggason .

Hoddmilldum tér hilldar
hugreifum oleife
hann vil ek at giðf grimniss
geðfiarðar lá kuedia.

¹⁾ in membr. f' (quasi fer) scriptum, uti sapius pro: fyr.

Skalldskapr er kallaðr síorr eða laugr duerganna fyr
þui at kúásiss bloð var lógr j óðreri aðr miððrinn veri
gerðok þar gerðiz hann i katlenum oðreri. ok er hann af
þui kallaðr huerlógr oðens suo sem kuað eyuinndr ok aðr
er ritat.

Meðan hans étt galga fars
or huerlegi til goða telium.

Enn er skalldskaprinn kallaðr far eða lið duerganna. lið
heitir aul. lið heitir ok skip fyrir þui er skalldskapr
kallaðr skip duerga suo sem her segir .

Béði a ek til bruðar
berghiarlls ok skip duerga
sollenn vinnd at senda
sein fyrnd götu eina.

kenningar þors.

¹Hvernveg skal kenna þór. suo at kalla hann son
oðens ok jarðar. faðir magna ok moða ok þruðar. ver
sifjar. stiuþfaðir vllar. stýrir ok eigannde miðllniss ok
megingiarða ok bilskirniss. veriande asgarðz. miðgarðz.
dolgr. bane iðtna ok tróllkuenna. vegannde brunngniss ok
geirraðar ok þriuallda. drottinn þialfa ok rósku. dolgr
miðgarðzorms. fostri vingniss ok hlóru.

kenningar balldr.

²Huernueg skal kenna balldr. Suo at kalla hann son
oðens ok friggjar. ver naunnu. faðir forseta. eigannði hriung-
horna ok draupniss. dolgr haðar. heliar sinne. gratz goð.

kenningar niarðar.

³Hvernveg skal kenna Níórð. Suo at kalla hann
vagna goð ok vana nið eða van. faðir freyss ok freyiu
ok fegiafa goð.

⁴Hvernveg skal kenna frey. Suo at kalla hann son
niarðar ok broður freyiu ok enn vanagoð ok vananið.
eigandi skiðblaðniss ok gullinnbusta. sliðrugtanni.

¹⁻⁴⁾ Literis initialibus vacua spatia relicta sunt.

kenningar heimdallar.

¹Huernveg skal kenna heimdall. Suo at kalla hann son níu méðra ok vörð goða. huíta ás. loka dolg. mensékir freyiu. Heimdallar [höfut heitir suerð². þuiat suo er sagt at hann var lostenn mannhóðe j gegnum. hann er eigannde gulltopps. ok tilsékir vága skerss ok singasteins ok vindlerr deiler brisinga mens.

kenningar tyss.

³Hvernveg skal kenna tý. Suo at kalla hann einhendán ás ok vlfis fostra. víga goð. son oðens.

kenningar braga.

⁴Hvernveg skal kenna braga. Suo at kalla hann jðunnar ver. frumsmið bragar ok síðskeggia ás ok son oðins.

⁵Huernveg skal kenna viðar. Suo at kalla hann enn þóglá ás. eiganda járnskóss. dolg ok bana fenriss vlfis. hefni ás goðanna. byggui ás fauður tópta. ok son óðins ok broður ásanna.

kenningar vala.

⁶Hvernveg skal kenna vala. Suo at kalla hann son oðens ok rindar. stiupson friggjar. broður asanna. hefni ás balldr. dolgr haðar ok bane hannz. byggiannde fauður túna.

kenningar haðar.

⁷Hvernveg skal kenna hauð. Suo at kalla hann enn blinda as. balldr bana. skiótanda mistilteins. son oðens. heliar sinna. vala dólgh.

kenningar vllar.

⁸Hvernveg skal kenna vll. Suo at kalla hann son sífiar ok stiupson þors. aundur ás. boga ás. skialldar ás. veiðe ás.

¹) *literæ init. spat. vac. rel. est.* — ²) *a [sic membr. pro: sverð heitir höfut.* — ³⁻⁸) *literis initialibus spatia vacua relicta sunt.*

kenningar hénis.

¹Hvernveg skal kenna hène. Suo at kalla hann sessa eða sinna eða mala oðens ok hinn skjóta ás ok hinn lannga fót ok aurkonung.

kenningar loka.

²Hvernveg skal kenna loka. Suo at kalla hann farbauta son ok laufeyiar ok nalar. broður byleifs ok helblinda fauður vanargautz. þat er fennriss vlfir. ok iormungaandz þat er miðgarðzormr ok heliar ok naua. ala frénda ok fauður broður. ver sinna ok sessa oðens ok asa. heimséki ok kistu skruð geirraðar. þiofr jótna hafra ok brisinga mens ok jðunnar epla. sleipniss frénda verr sigyniar. goða dolgr. harskaði sífiar. bólfá smiðr. enn slégi áss. régiaude ok velannde goðanna. raðbani balldr. enn hunnðne áss. þrétu dólgr heimdallar ok skaða.

kenningar friggjar.

³Hvernveg skal kenna frigg. Suo at kalla hana dottur fiörgyns. konu oðens. moður balldr. elio jarðar ok rindar ok gunnlaðar ok gerðar. suara nónnu. drottning asa ok asynia. fullu valshams ok fensala.

kenningar freyiu.

⁴Hvernveg skal kenna freyiu. Suo at kalla hana dottur niarðar. systur freyss. konu oðs. moður hnossar. eigande valfallz ok séhrimniss ok frelsa brisinga mens. vanagoð ok vanadis. hit gratfagra goð. áástagoð.

kenningar sífiar.

⁵Hvernveg skal kenna síf. Suo at kalla hana konu þórs. moður vllar. hit harfagra goð. elia járnsoxu. moðir þruðar.

kenningar iðunnar.

⁶Hvernveg skal kenna jðunne. Suo at kalla hana konu braga ok gétannde eplanna. en eplin eru ellilyf ásanna. hon er ok ranfeigr þiassa jótuns. Suo er rett at kenna

¹⁻⁶) *literis initialibus spatia vacua relicta sunt.*

ása at kalla einn hvern þeirra annars nafne ok kenna við verk sín eða eign eða éttir. Suo eð sama má kenna ásyniur at nefna einhueria þeirra annarar nafne ok kenna við verk sín eða eign eða éttir.

*kenningar heimsins*¹.

²Hvernveg skal kenna himenenn. Suo at kalla hann ymiss haus ok jótun haus. ok erfíðe eða hyrðe duerganna. hialm vestra ok austra suðra ok norðra. landd solar ok tungls ok himintungla vagna ok veðra. hiálmr eða hus loptz ok iarðar ok solar. Suo kuað arnorr iarlaskalld.

Vangr skioldungr stígr all dri
jafnmilldr a við skialldar
þerss er grams und gömlum
nóg³ rausn ymiss hause.

Ok enn sem hann kuað.

Biðrt verðr sól at suartri
sóckr folld j mar dóckuan
brestr erfíði austra
allr glymr siárr a fióllum.

Suo kuað kolle.

Allz einnge verðr inga bóðuar huatr ne betri
vnnidir solar grundu bréðr landreki éðre.

Suo kuað þioðolfr hinn hvínverski.

Ok at jsiarns leiki moðr suall meíðe blóðe
jarðar son hinn diarfe mána vegr vnd hánum.

Suo kuað ormr barreyiaskalld.

Huegi er drópniss drógar
dis ramman spyr ek uisa
sa réðr valldr fyrri vellde
vagns brautar mer fagnar.

Suo kuað brage.

Hinn er varp á viðu yfir manna siót margra
vinda aundur disar munlóg fauður augum.

¹) sic mbr.; corr. himinsins. — ²) literæ initiali vacuum spatium relictum est. — ³) sic contra metrum mbr. pro: gnóg.

Suo kuað markus.

Fiarri hefir at finniz dyrre
flotna vórðr á elkers botne
hafa leyfir huerr maðr éfi
hringvarpaðan gialfri kringdum.

Suo kuað steinn herðisarson.

Hás kueð ek helgan rési
heimtialldz at brag þeima
mérð telz framm en fyrða
fer¹ þuiat hann er dyrre.

Suo kuað arnorr jarla skalld.

Hialpþu dyrr konungr dyrum
dags grundar hermunde.

Ok enn sem hann kuað.

Sannr stiller hialp þu sniðllum
soltiallda rógvalde.

Suo kuað hallvarðr.

Knútr verr jórð sem itran
allz drottinn sal fialla.

Suo kuað arnorr.

Mikáll vegr þat er misgert þickir
manvitz froðr ok allt hið goða.
tígge skiptir siðan seggium
solar hialms á dème stóle.

kenningar jarðar.

²Hvernveg skal kenna jórð. Suo at kalla hana ymiss hollð ok moður þors dottur onars. bruðe oðens. eliu friggjar ok rindar ok gunnlaðar. suéru sífiar. golflok³ ok botn [veðra. siðrr hallar dyra⁴. dottir náttar. systir auðs ok dags. Suo kuað eyuindr skalldaspiller.

Nu er alfróðull elfar ráð eru ramrar þioðar
jótua dolgs of folginn rikmagnaðrar slikrar.

¹) mbr. f', quod fortasse legendum esset fyrr. — ²) literæ initiali vacuum spatium relictum est. — ³) sic mbr.; gólf, lok (?) — ⁴) a [sic pro: veðra hallar, sior dyra.

Suo kuað hallfreðr vandrédaskalld.

Ráð laukz at sa síðan
sniallráðr konungs spíalle
atti ónga dottur
annars víði granna.

Ok enn .

Breiðleita gat brúðe stefnir stóðuar hrafna
baleygs at ser teygða stala ríks at malum.

Suo er enn ritað .

Fiarre hefir at finnez dyrre Ƿ cetera.

Suo kuað þioðolfr .

Vtan bindr við enda hreins við hufe rónum
elgvers glóðuðr hersa hafs botne far gotna.

Suo kuað hallfreðr .

Þui hygg fleyiannde frégian
ferr jórd vnd menþuerri
itran einn at lata
auðs þerssa miök traudan.

Suo kuað þioðolfr .

Dolg líos hefir dasi endr þa er eliu rindar
darlatr stadit fiarre jmynda tok skynder.

kenningar siofar.

¹Hvernig skal kenna sio. Suo at kalla hann ymiss
bloð. heimséki goðanna. ver ránar. faðir égiss détra þeirra
er suo heita. himin gléfa dufa. bloðughadda. hefring.
vðr. hrónn. bylgia. bara. kolga. lannd ránar ok égiss
déttra ok skipa ok skips heita kialarr stals smiða. syiu.
fiska. isa. sékonunga leið ok brautir égir. hringr eyia ok
lannda ok skeria dorgar lað ok séfugla ok byriar. Suo
kuað ormr þarreyiaskalld.

Vtan geyrr á eyre
ymiss bloð fara goðra.

¹) *literæ initiali vacuum spatium relictum est.*

Suo kuað refr .

Vóg þrysta berr vestan
vétti ek branndz fyrir lanndi
hualmene skefr huna
hugdyr of lóg bugu.

Suo kuað sueinn .

Þa er elreifar ófu fals við frost of alnar
égiss détr ok téttu fiarðgarz rokur harðar.

Suo kuað refr .

Férir biðrn þar er bara opt j égiss kiapta
brestr vndinna festa vtsuól gymiss vólfa.
Her er suo sagt at allt er eitt égir ok hler ok gymir.

Ok enn sem hann kuað .

En siagnipu sleipnir ranar rauðum steine
slítr vinnriðinn huitar runnit briost or munne.

Suo kuað einarr skulason .

Harðr hefir aurt fra iørðu
eluinndr suana strindar
blackr léttr j sogh sóckua
snégrund skipe hrundit.

Ok enn sem hann kuað .

Margr ris en drifr dorgar
dynr stónnng j suigh löngum
spennð verða stóg stunnndum
stirðr keipr fyrr a greipum.

Ok enn .

Grans¹ bera gullna spanu
gófug ferð er su jófre
skytr holmfótur heita
hrafne sneckiu stafna.

Ok enn sem hann kuað .

Haust kaulld skottar helldr
holmrónd varar andre.

¹) *s. grams; gräs, membr.*

Ok enn .

Sunndr springr sualra randa
snériss giðrð fyrir borðum.

Suo kuað snébiörn .

Huatt kueða hréra grotta
her grimmaztan skeria
vt fyrir jarðar skauti
eyluðrs ix. brúðir.

Þér er lunngs fyrir lónngu
liðmelldr skipa hliðar
baugskerðir ristr barðe
bol amloða molu.

Suo kuað einarr skulason .

Viknar ramr i rakna
reksaumr fluga straume
dags hrindr ból þar er bleikir
bif grunda stag rifin.

kenningar solar.

¹Hvernveg skal kenna sól. Suo at kalla hana dottur
mundilfara systur mana konu glens. elldr himins ok loptz.
Suo kuað skule þorsteinsson.

Glens beðia venr gyður
geðblið j ue siðann
lios kemr gott með geislum
gransetrs ofan mana.

Suo kuað einarr skulason .

Huergi er beita borgar hárf of hnossum vorum
bál grimmaztan skála. heims vófrloge sueimar.

kenningar vinndar.

²Hvernveg skal kenna vinnd. Suo at kalla hann son
forniotz bróður égiss ok elldz. briót viðar. skaðe ok bane.
hunndr éða vargr viðar éða segls éða segltreipa. Suo
sagðe sueinn j norðrsetu drápu.

^{1—2}) *Literis initialibus vacua spatia relicta sunt.*

Tóku fyrst til fluka
forniotz synir liotir.

kenningar elldz.

¹Hvernveg skal kenna elld. Suo at kalla hann broður
vinnndz ok ægiss. bana ok grand viðar ok husa halfs
bani. sol husanna.

kenningar vetrar.

²Hvernueg skal kenna vetr. Suo at kalla hann son
vindsuals ok bana orma. ok hriðmal. Suo kuað ormr
steinþórsson.

Reð ek þenna móg manne
vindsuals unað blíndum.

Suo kuað asgrimr .

Sírgéðir var siðan
seimórr j þrandheimi
þjóð veit þínar iðir
þann orms trega sannan.

³Hvernveg skal kenna sumar. Suo at kalla þat son
suasaðar ok likn orma ok gróðr mars⁴. Suo kuað eigill
skallagrimsson .

Vpp skulum varum sverðum
vílfs tannlituðr glitra
eigum dáð at dryia
j dal miskun fiska.

⁵Hvernveg skal kenna mannenn. Hann skal kenna við
verk sitt þat er hann veitir éða þiggr éða gerir. hann ma
ok kenna til eignar sinnar þeirrar sem hann á ok suo til
þeirrar eignar sem hann gaf éða þá. suo ok við éttir þér
sem hann kom af. ok suo við þér éttir sem fra honum
koma. Hvernveg skal kenna hann við þessa lute. Suo
at kalla hann vinnanda éða fremianda éða ...⁶ farar⁷ sinna

^{1—3}) *Literis initialibus vacua spatia relicta sunt.* —

⁴) *sic (ms) mbr.* — ⁵) *Literæ init. vac. spat. relict. est.* —

⁶) *sine lacuna mbr.* — ⁷) *sic (far) mbr. pro: fara.*

éða athafnar víga éða séfara éða skipa éða vapna. ok fyrir þui er hann reynir vápnanna ok viðr víganna. Þat er allt eitt ok vinnande. Viðr heitir tre ok reynir heitir tre. Af þessum heitum hafa skalldin kallat manninn ask éða hlyn lunnð éða óðrum viðarheitum karlkendum ok kennt til víga éða skípa éða síar. Mann er ok rett at kenna til allra ása heita. hann er ok kenndr við jótneheiti ok er þat flest háð éða lastméle.

kenningar kuenna.

¹Konu skal kenna til allz kuennbunaðar. gullz ok gimsteina auls ok víns ok til allz dryckiar þess er hon selr éða gefr suo til ólgagna ok til allra þeirra hluta er henne samir vel at vinna éða veita. Rett er ok at kenna konu suo at kalla hana seliu éða lág þers sem hon miðlar éða gefr éða veitir. en selia ok lág eru tre. fyrir þui er kona kóllut til kenningar óllum kuenkendum viðarheitum. en fyrir þa sók er kona kend til gimsteina éða glersteina at þat var j fyrnd at konur baru þat a halse ser er kallat var steinasórfi. en þat er nu suo fært til kenningar at kona er kennd við óll steinaheiti. hon er ok kennd við allar asyniur ok valkyriur norðir ok disir. Konu er ok rett at kenna við athófn sína ok við eign ok við éttir.

capitulum.

²Sua segir j bók þeirre sem edda heiter at sa maðr sem égir het spurðe braga skalld meðal annarra hluta á huersu marga lunnð éser breytte orðtókum skalldskaparens éða huersu móg veri kyn hans. en bragi suaraði. Tuenn eru kyn þau er greina allan skalldskapinn. Ægir spyr. Huer tuenn. Bragi suarar. Mal ok héttir. égir spyr. Huert maltak er haft til skalldskapar. Brage suarar. þrenn er grein skalldskaparmals. égir spyr. Huer þrenn. Brage suarar. Su er ein at nefna huern hlut sem heitir. aunnur grein er su sem heitir fornafn ok er

1— 2) *Literis initialibus vacua spatia relicta sunt.*

su grein sua sett at ver kóllum þorr éða óðenn éða ty éða einn huern af asum éða alsum ok huern þeirra sem ek nefnir til þa tek ek með heiti af eign annars assens. éða get ek hans verka nokkurra þa eignaz hann nafneð en eigi hinn er nefndr var suo sem þat er at ver kóllum sigty éða hanngaty éða farmaty þa er þat óðensheiti ok kóllum ver þat kennt heite. suo ok at kalla reiðarty. Þetta er at segia vngum skalldum þeim er girnaz at nema mal skalldskapar ok . . efa ser orðafiólða með fornum heitum éða kunna at skilia þat er myrkt er kuedit ok hulit. En eigi skulu kristnir menn trua a heidin goð. ok eigi a sannindi þuilikra frasagna óðruiss enn suo sem skrifat finnz j fyrsta capitula greindrar bokar þar sem segir af skipan himins ok jarðar ok allra hluta er þeim fylgia. þar segir ok af því er mannfólkitt villtiz sua at j vpphafe heimsbygðarennar kunno faer menn deile a sinum skapara ok miclu fleire hluter eru þeir þar greindir sem trulegir eru ok sannlegir.

kenningar gullz.

¹Huernveg skal kenna gull. Suo at kalla þat elld égiss ok barr glasiss. hadd sífar. hófutband fullu. grat freyiu. munntal ok orðtak ok ródd jótne. dropa éða regn éða skur draupniss éða augna freyiu. otrsgiólld. nauðgiólld ásanna ok fyrisvalla. haugþak hólgá. elldr égiss ok elldr allra vatna. hanndar griot. froða miól. feniú melldr ok meniu. kraka sáð ok sker éða blik hadda².

kenningar manna.

Maðr er kallaðr briotr gullzens. Suo kuað ottarr svarte. Goðmenniss þarf ek gunnar gullbríotanda níota her er alnennen inne inndrótt með gram suinnum.

¹) *Literæ initiali vac. spat. relict. est.* — ²) *sic mbr.; rect. handa.*

Gullsendir sem kuað einarr skalaglamm.

Gullsendir lêtr grundar
gláðar þeingill her meingi
hans métti kná¹
hlíot yggs miaðar niota.

Liðbröndum kua lundar
lanndfrékn jófurr graanda
hyckað ek résiss recka
rínar griot of þríota.

Gullstriðir sem kuað þorualldr.

Gullstriðir verpr glóðum
gefur²

.....
..... suo at rett er at kenna til skips eða gull.

Ran er sagt at var kona égiss. suo sem her er kuedit.

Hrauð j himin upp gloðum
hafs geck siárr af alle
borð sk.. skerðe
skaut ranar uegr mána.

Détr þeirra égiss ok ranar eru níu. himingléfa dufa bloðug-
hadda hefring. vðr. hrónn. bylgia. drófn. kolga. Einarr
skalaglamm talde visu. se.. nófn þeirra.

Ésir huast af hraustum
himingléfa þyt séfar
glymravnar vex e
göndlar ..ufs ok dufa
brédd strykr bloðughadda
brimsolgin fellr kolga
h..yr skilr he er
haflauðr of við rauðan.

¹) sine lacuna mbr. — ²) sic plane scriptum (non gefr)
in mbr. 757. — Hic unum folium deesse videtur.

Hrónn sem valgarðr kuað.

Lauðr er lagt j beði
lek sollit
en herskipa hrannir
höfut ogurlig þogu.

Bylgia sem ottarr kuað.

Sk skófnu styre
skaut sylgia hárl bylgjur
le.. við hun á hresne
hlunnz þar er d nnu.

Drófn kuað.

Hrosta drygir huern kost
harðluðrs géi þruðr
en drafnar loga lofn
löstu rékir óst.

Bara sem þorleikr sagri kuað.

Siarr þytr en berr bara
biart við rauðan
. s þar er gulle bunum
ginn hlunnr visunndr munne.

La sem einarr kuað.

Ne fr funduz
fyr hyckat la kyrðu
þar er siar a við voro
vine óra fell storum.

Fyllr sem r

Hrynja fiðll a fyllar
framm ésiz nu glamma
skreið vetrliðe skíða
skutbiðrn

Boðe sem her.

Boðe fell of mic braðla
bauð heim með ser geime.

Breki sem

. reki þaut
borð uex uiðar morð

mer þar fengu miðir veð ...
 fyrir ofan sio.

.....
 orðngum ofra
 vógs hyrsennidir égi
 hinn er miotygil máfa
 . . . rar
 kuað.
 k suðum suond
 fyrir sunnan brunnd
 min pryddiz munnd

Fiórðr sem enn kuað einarr.

Nést se ek a iastar
 itr serke vel merkt ..
 nem loðar
 fiaðrbáls of þat male.

Ségr sem markus kuað.

Ségs man ek siðr en eigi

 solar suerri mal . .
 sliðr als regin niða.

Eldz heite. capitulum.

¹Hverr eru eiti elldz sem her er kuedit.

Eldr brennat sa sialldan
 suiðr dyggr jófurr .. ygg ..
 se
 reyk er magnus kueykir.

Loge sem valgarðr kuað.

Snarla skaut . . so . . .
 ein n hre . .
 stoðu styfðir siðan
 steinoðr loge gloðum.

¹) *Literæ initiali vac. spat. relict. est.*

Bal sem her .

Hake var brenndr a bale
 m sl

Gléðr sem grane kuað.

Gléðr hygg ek gamlar fléðar
 gramr elldi suo felde.

Eisa kuað.

Óx ryðz eisvr vaxa
 allmiök loga haller
 hus brenna gim geisar
 goðmennit e.

Her er ok gim kallat elldrenn. Eimr sem her.

Brunnu alldualdz inne
 elldr hygg lde
 eimr skau e
 halfgerr við nið síalfua.

Hyr sem arnorr kuað.

. vma
 reiðr eyd ðir
 heit duínudum heína
 h . . gerðe þá k

..... kuað.

Fune kyndiz flíott
 en flyðe skiott

hísingar herr
 sa er hafðe verr.

..... kuað.

Bratt sueimaðe brime
 brutuz vikingar fikium
 visa sterks or virki
 varp sorg borgar.

Leygr sem halldorr skualldre kuað.

Er knattuð þar þeirra
 þu vart alldregi skialldar
 l siót sigri
 suipt gersimum skipta.

Vargs heite.

¹Vargr heitir dyr þat er rett at kenna við bloð eða hré suo at kalla verð hans eða dryck eigi er rett at kenna suo við fleire dyr. Vargr heitir ok vlfr sem þjóðolfr kuað.

Gera var gisting

gnogh en vlfr or skoge.

Hann er ok kallaðr freki sem eigill kuað.

Sleit vndd freki hrafne

þa er od ki skeiðar stafne.

Vitnir sem einarr kuað.

Elfr var vnda gialfri

eitrkólld roð

vitniss fell með vatne

varmt hold j men karmtar.

Ylgr sem arnorr kuað.

Svalg attbogi ylgiar

. en varð bloðe

grêðir grénn at rauðum

grandauknum na blandinn.

Vargr sem illugi kuað.

Vargs var munnr þar er margan

men . . . ðir stack sverði

myrk aurriða markar

minn drottinn rak flotta.

Suo kuað hallr.

Heiðinngia sleit hunngri

har gylldir naut sara

granir rauð gramr a fenre

geck vlfr j fen drecka.

Ok enn sem þorðr kuað.

Oð en êrnu naðe

gera aulþra naut gylldir

jms sueit freka hueiti

gialpar stoð j bloðe.

¹) *Literæ initiali vac. spatium relictum est.*

Höfðinngia heiti. capitulum.

¹Halfdan gamle er konungr nefndr hann var allra konunga agétaztr. hann gerði blot mikit at miðium vetri til þess at hann skyllde lifa j konungdomi sinum .ccc. uetra. En hann feck þau anndsúðr at hann mundi ecki meirr lifa enn einn mikinn mannz alldr en þat mundi þo vera .ccc. vetra at eingi mundi hans étt kona eða otigenn maðr. hann var hermaðr mikill ok for víða um austrvegu. þar drap hann j einvige þann konung er sigtryggr het. hann feck þar þeirrar konu er het alvig en spaka. dottir eymundar konungs . . holmgarðe. þau attu .xviiij. sonu ok voro niu senn féðder. Einn var þengill er kallaðr var manna þeingill. Annarr var réserr. þriðe gramr fiorðe gylfe fimti hilmir. setti jófurr. Siauunde tigge. Atti skule eða skyle. Niunnde harre eða herra. Þesser ix. brêðr vrðu suo agétir j hernaðe at j ðllum frêðum síðan eru þeirra nôfn halldin fyrir tignar nôfn suo sem konungs nafn eða jarls. þeir áttu einge hòrn ok fellu aller j orrustum. Suo kuað ottarr suarti.

Þengill var þegar vungr

þreks gerr vigðr

halldaz bið ek hans alldr

hann tel² ek fyrirmann.

Suo kuað markuss.

Résir let af roðnum hause

rinar sol a marfiðl skina.

Suo kuað eigill.

Gramr hefir gerði hòmrum

grundar upp of brunndit.

Suo kuað eyuinndr.

Lek við liðmógu

gylfe enn glaðvére

skyllde land veria

stoð vndd gull

¹) *Literæ initiali spat. vac. relict. est.* — ²) *librarius primum kalla scripsit, postea deleuit et tel in marg. addidit.*

..... enn.

Hilmir rauð i hialma
hregg . . . elkings eggjar.

Suo kuað ottarr .

Jófurr heyre upphaf
..... z mun k f
hattu nemi hann rett
hroð bragar sins.

Sem stufur kuað .

Tireggjaðr hio tigge
tueim höndum kyn beima
re . . . geck hann vnd hlifur
hizig suðr fyrir nizi.

Suo kuað halluarðr .

Skilðr em ek við skyliá
skalmóllð hefuir þui valldit
vétti ek virða drottins
vil ek mest ok dul flestum.

Sua kuað markus .

Ríkr er harra kir
hellðr guð iófurs uellde
sanndyggs uð sennir
sueins bréðr konung éðra.

Enn attu þau halfdan konungur ok aluig aðra ix. sonu er suo hetu. Einn het hilldir er hillinngar eru fra komnir. Annarr n.... er niðlungar eru fra komner. Þriðe auði er auðlinngar eru fra komner. Fjórðe yngui er ynglinngar nir. Fimmti d..... nngar eru fra komnir. setti brage er bra..... nngar eru fra komner. þat er étt halfdan llda. Siau er buðlungar eru fra komner. ok af þeirre étt voro þau atle ok bryn-hilldr. atti l . . . ðe h konungur hanns éttmenn voro kallaðer lofðungar þaðan er kominn eylime moður-faðir sigurðar fafoissbana. niunde het sigarr. þaðan eru siklinngar komnir. þat er étt sigars þers er heingðe hag-barð. af hil ett var kominn haralldr enn granrauðe

moðurfaðir halfdanar svartar. af niðlunga étt
faðir guðrunar giukadottur. af óðlinnga étt var kiarr. af
ynglinnga ett eir ake. Þersar eru konunga
éttir agétaztar. fra skillde j danmörk eru skiolldunngar.
fra vólsonge er reð fracklande eru vólsonngar komnir.
Skelfir het herkonungur ok er
Skil su kynslóð er j austruegum. Þersar éttir
sem nu hafa nefndar verit hafa menn
skap at þeir hafa halldit óll þessi heiti fyrir tignaróðfu.
Suo kuað einarr .

Fra ek
.. illdingar framm gengu
lind varð grén hin grunna
geir þinnng j tuó springga.

.....

..... inngr feck at drecka
danzkt bloð ara ioðe
hirð hyck h . . me sty . . .
..... þioðar.

Suo kuað gamle gnéfaðarskalld .

Auðlinngur drap ser vngum
vnn glf u
innan borðz ok orða
afgerð meðalkafla.

Suo kuað jorun .

Braginnngur bloð ..
..... reiðe
hus lutu opt fyrir eisvnn
.. þioðar slóg rioða.

Suo kuað skulason .

Beit buðlungur hiðrr
bloð fell a dórr.

Suo kuað arnorr .

Siklinnga uenr sn
.. a lutar konr vte

hann litar herskip jónan
hrafn goð er þat bloðe.

Suo kuað þ

. . . . lauk siklinggs éfe
siallz at uerrum aller
lofðv hinn leyfðe
lifs óndum.

Lofða konunge fylgðe þat lið er lofðar vóru

Suo kuað arnorr .

Skió annarr all dri
éðre gramr vnd solu féðaz.

Vólsungr sem kuað þorkell hamarskalld.

. vólsunga niðr
of svalan égi vópn gullbuit.

ynnglinngr sem ottarr kuað .

En
. . . . braðr aðr þer naðum
austr sa er eyium uestan
ynglingr vnd sik þryng . . .

. heiti sem markus kuað.

Eireks lof verðr aulld at heyra
einge ueit ek fr þeingil
yngui hellt við orðztir lanngan
jófra sess j uerólld þesse.

Skilfinngr kuað .

Skilfinngr hellztu þar er skulfu
skeiðr fyrir lönd hin breiðu
auð ð of sið . .
sikiley liðe miklu.

Hrífugla heite.

¹ Tveir eru þeir fuglar er eigi þarf annan veg at kenna en kalla bloð eða hré dryck þeirra eða verð. þat er hrafn ok aurn. Alla aðra fugla kallkennda ma kenna við bloð

¹) *Literæ initiali vac. spat. relict. est.*

eða hré ok er þa þat nafn órn eða hrafn. Suo kuað þioðolfr.

Bloð ba . . . c
bragningr ara fagna
gautz ryðr sigð j sueita
..ans jórd konungr hórða
..irs oddum létr gr . . . ir
grunn huert stika ar
hirð hann skal verða
hré ar.

Hrafns heite.

¹ Þesse eru nófn hrafns. Krakr. muninn. borginmoðe. arflognir. holldboðe. kraumse. korpr. kuakan. bléingr. vare. vite. litr. ovare. hornklofe. krumme. Suo kuað einarr skalaglamm .

Fialluóndum gaf fülle hre stefnande ..efna
fullr varð en spiðr gullu hrafn a ylgjar tafne.

Suo kuað einarr skulason .

Dolgskara kna dyrum
dyrmagnande styra
hugins fermu bregðr harme
harmr blik solar garme.

Ok enn sem einarr kvað .

Enn við hialldr þar er haulldar
hugþrutid svelr luta
munin dreckr bloð or benium
blasvartr konungs hiarta.

Suo kuað víaglungr .

Þa er dynfusar diser
dreyra mens a eyre
brað feck borgenmoðe
bloðs skialldaðer stoðum.

¹) *Literæ initiali vac. spatium relictum est.*

Suo kuað skule þorsteinsson.

Mynd er milldir
arflogne gaf ek sarar
hlóck j hundraðs flocke
húitinga mik líta.

Arnar heite. capitulum.

¹Avrn heiter are. gemler. hreggskornir. egðr. ginir.
vndskornir. gallofnir. geirloðnir. egldir. gimarr. Suo
kuað einarr.

Samleitum rauð sueita
sleit aurn geira beitur
feckz arnar jarnum
jarnsóxum grón faxa.

Ok enn sem her.

Aurn dreckr vndjarn
ylgr férr af hréi sylgh.
oppt ryðr ulfr kjapt
are getr verð þar.

Suo kuað þjóðolfr.

Segiðndum flo sagna
snotar vlfr at moti
j gemliss ham gómlum
glamma æ fyrir skómmu.

Ok enn sem her.

Hreggskorniss vil ek hannda
haleitan miðð vannda.

Ok sem skúle kuað.

Vake ek þat er vel lézt eika
viðiss aðr ok siðan
greppr hlyðer þa goðu
gallofniss vel spialle.

¹) *Literæ initiali spatium vacuum relictum est.*

Höfðingia heite. capitulum.

¹Maðr heitir hverr fyrir ser. hið fyrsta ok hið ézta
heite keisare. þarnést konungr. þarnerst jarl.
Þersser þrir menn eigu saman nófn þersi óll. Allualldr
. queðit.

Allvalda kann ek alla
austr ok suðr . . . flausta
. s er sonr at reyna
setrs ram betri.

Her er ok gramr nefndr. þui heitir hann allualldr at hann
er einualde allz rikiss sins. Fylkir sem kuað gizvr svartir.

Fylkir gleðr j folke olaftr of viðr elum
flack ok suan hlackar yggs . . . fegin skóglar.

Þui er hann fylkir kallaðr at hann skipar herliðe sinu j
fylking. Visi sem ottarr kuað.

Visi tekr vigfreyss alldar hefir allualldr
vist austr munlaust fr gott lif.

Harre éða herra sem arnorr kuað.

Harri feck j huerri
hiatlandz þrumu branda
greppr vill grams dyrð yppa
gagn sa er r var . . . gna.

Jarl heitir hertuge. suo . . . konungr kallaðr. þviat hann
leiðir her til orrostu. Suo kuað þjóðolfr.

. . . k hertuga hnyckir
harðfeinngium le a
leyfð ber ek hans ór hófði
haug sky . . . daðe a . . .

Sinnior éða sennior. sem sighuatr . . .

. . . t auman þu² niota
noregs ok gef storum
m ek suo sélann
sinnior laga þinna.

¹) *Literæ initiali vac. spat. relict. est.* — ²) *sic contra metrum; rect. nu.*

Milldinngur sem arnorr kuað .

Milldinngur .. ortu of þ de
auðit varð þa flotnum dau . . .
. kynndut hlenna þrystir
hgr oma suðr at jome.

Mérinngur sem hallvarðr . . .

Er ellu molldreks mynde valde
orðbriótr dönum for . . mérinngur en þu

Lanndreke sem þioðolfr kuað .

. yss lanndreke líosu
lastvarr kraka barre.

Þui heitir at hann rekr her vm lönd annarra
konunga . . . hann rekr her a sinu lanndi.

Manna heiti. capitulum.

¹Skald heita g tt j skaldskap at kalla
suo huern mann er vill. Reekar llaðir þeir menn
er fylgðu hafi konungi ok af þeirra nafne eru suo kallaðir
hermenn ok er rett at alla menn. Lofðar heita
ok menn j skaldskap. Skatnar voru kallaðir þeir menn
er fylgðu var kallaðr skati hinu milldi
hans nafne er skati kallaðr huerr er
voru þeir kallaðir sem fylgðu braga hinum gamla.
Virðar heita þeir menn er meta m ok
firar heita ok menn. verar heita landvarnarmenn. beimar.
vikingar ok flotnar þat er skipaherr. suo voru þeir menn
kallaðir sem fylgðu beimuna konungi. Gunnar eða gumnar
heita flokstiornarmenn. suo sem gume kallaðr j brud-
fór. Gotnar eru af heiti konungs þers er goti
er nefndr er gotland er kennt kallaðr af
nafne oðens ok dregit af nafne gautz. þuiat gautland
ok gotland² kallað af nafne oðens iöð af nafne
suiðurs þat er ok oðins heite. J þann tima var kallað

¹) *Literæ initiali spatium vac. relict. est.* — ²) *excidit:*
vac.

allt megin land reiðgotalanud en eygota lannd
eyiar allar. þetta er nu kallað dana vellde ok sua vellde.
Dreingir heita vngir menn bulausir meðan þeir afla ser
fiar ok orðztir. Þeir eru kallaðir fardreingir sem j meðal
lannda fara. þeir konungsdreingir er höfðingium þiona.
þeir heita ok dreingir sem þiona rikum mönnum eða
bændum. dreingir heita vaskir menn ok batnande síns
mannzskapar. Seggir eru menn kallaðir. kniar ok liðar
. . . u fylgðarmenn. Þegnar ok ok ar
eru bændr kallaðir. Lionar heita þeir menn er ganga vm
söttir manna j mille. Eru enu þeir er suo eru
kallaðir. kappar. kempur. garpar. snillingar. breystimenn.
avarmenni. hetjur. þerssi heiti a her j moti at
kalla mann blauðan veykan. þirfing. blotamann. skauð.
skréfu. skriöð vöm. löra. sleyma. teyða. dugga.
dåse. dirockr. dusilmenni. aulmusa. auvirðe. Aurr maðr
heitir milldingr. mérinngur. skati. gullskati. manballdr.
sélinngur. sél auðkyfinngur. rikmenni. höfðingge. her
í mót er suo kallað. hnöggvinngur. glöggvinngur. mēlinngur.
vesalinngur. feuiðinngur. gióflate. Heitir spekinngur. rað-
ualldr. heitir óvitir maðr fill¹ ok afglape. gasse. ginnunngur.
gaurr ok glopr. snápr. fóle. érr. oðr galenn. Heitir
snyrtimaðr. obláte. dreingr. glésimaðr. stertimaðr. Heitir
ok hraume. skrapr. skrockr. skeiðklofe. flange. slinne.
[slokr drokr². yðr heitir lanzfolk. líoðr heitir þrell ok
kefser. Þionn aursunngur. þirr.

Mannatala. capitulum.

³Maðr heitir einn huerr fyrir sik. tó⁴ ef tueir eru.
þorp ef þrir eru. siorir eru fóruneyte. flokkr eru fim
menn. Sueit ef sex eru. Siau fylla sögn. atta bera améliss
skor. Nautar eru niu. Tunn ef tiu eru. ærir eru ellefu.

¹) *sic mbr.* (= ffl). — ²) *a [sic in margine eadem manu;*
vocabula slottr, drotr, quæ librarius primum scripsisse videtur,
obliterata sunt. — ³) *literæ initiali spat. vac. relict. est.* —
⁴) *s. tð.*

Toglóð ef xii. eru. Þyss ef þrettan eru. ferð eru fiortan. funndr er þat ef fimtan hittaz. Sefa eru sextan. sókn eru siautian. ærnir þickia ovinir þeim er atian métir. Neyti hefir sa sem Nitian hefuir. drott eru tuttughu. Þioð eru .xxx. folk eru .xl. fylki eru .l. Söfnuðr .lx. suarfaðr .lxx. aulld eru .lxxx. herr er hunndrat.

Sannkenningar manna.

¹Enn eru þau heite er menn lata ganga fyrir manna nöfn. Þat kóllum ver viðkenningar eða sannkenningar eða fornöfn. Þat eru viðkenningar at nefna annan hlut rettu nafne ok kalla þann er hann vill nefna eiganda. eða suo. at kalla hann sem hann heitir ok nefna fauður eða afa. ai. Soutr heitir arfe ok arfvne. barn. jóð. mógr ok erfinge. Heitir ok broðir bloðe. lifri. barme. hlyre. Heitir ok niðr. nefi nnde. kynstafr. kynkuisl. éttbarmr. éttstudill. éttboge. afkuème. afsprungr. Heit hleytissmaðr. Heitir ok vinr. raðnautr. raðgiafe. mali. rune. spialle. alldapof kile sessi sessunautr. þ iss fe. ge. Heitir ok ovinr. dólgr. anndskoti. fiann ckui. skaðamaðr. banamaðr. þronguir. sôckuir. osuifruðr. Þersse heite kóllum ver viðkenningar. ok suo maðr æ kenndr við sinn eða skip sitt þat er nafn a. eða eign sina þa er einka nafn er gefit. Þat kóllum ver sannkenningar at kalla mannenn spekemann. étlanarmann. speking. raðspeking. raðsnilling. auðmilling. oslékinn. géimann. glésimann. Þetta eru fornöfn kólluð.

. nna heite.

²Þess kuenn e j skalldskap. víf ok b r ok fl heita þér konur er manne erv gefnar ok suarre ok suanne heita þér konur er miðk með dramb ok skart. Snotir heita þér konur

1—2) *Literis initialibus spatia vacua relicta sunt.*

. eru. dróser heita þér sem litilatar eru
 þér er kyrrlatar eru. Ristill er kóll
 kona er skórunglynd er. Rygr er su er rik
 Feima er su kólluð sem ofraum er. suo sem vngar . . .
 . . . eða þér konur sem odiafar eru. Sê
 su kona er hennar er af lannde farenn. Hê . . .
 sem bonde hennar er veginn. Eckia er
 sem bonde hennar varð so
 huerr er vng er. en kerling þa er hon er gömul.
 En þau kuenna heiti eru ma sinna
 j kuédum. þoat þau se her eigi rit . . þér konur heita
 eliu sem einu Snór heitir sonar kuon.
 Suéra heitir moðir. Heitir . . . moðir. amma.
 þriðia edda Heitir ok dottir. barn.
 jóð. Heitir systir dis ok iosis. Kona er kóllut beðia
 mala bonda síns. ok er þat viðkenning.

Kenningar hófuðs a manne ok annarra lima.

¹Hófuð heitir a manni. þat skal suo keona at kalla þat erfiðe hals eða laond hialms ok hattar hars ok bruna suarðar eyrna munnz. Heimdallar suerð. ok er rett at kenna til z heit . . huerss sem vill ok kenna heimdallar. Hófuð heitir okent hauss. hia . . e. kiann . . kollr. Augu heita aurmíot. þau ma suo kenna at kalla sol eða tungl skiðlldu ok gler eða gimsteina eða . . na eða ennis. Eyru heita hlustir ok heyrn. suo keona at lannd eða jarðar heitum nöckurum eða munn eða raas eða sion eða augu heyrnarinnar ef nygeringar eru. Munn skal sva at kalla huss eða land tunngu eða tanna eða orða eða goma ra eða annars þviliks. ok gar þa kalla menn skip munnenn en varrnar borðen. tunn it eða styre. Tenn

1) *Literæ initiali spatium vacuum relictum est.*

eru stundum kallaðar éða sker orða éða tunngu. Tunnga er opt sverð mals éða munnz. Skegg er kallat barð éða grón éða kampar. Þat er stendr a vórrum Har heitir la en haddr þat er konur hafa. skopt heitir ok hár. hár er suo kennt at kalla skog éða víðar heitum kenna til hauss éða til hiarna éða hófuðs. Skegg skal kenna við hóku éða kinnr éða kverkr. Hiarta heitir negg . . . kólld gollorr. Þat skal suo kenna at kalla korn éða stein epli. hnot éða myl éða þvilikt ok kenna við briost éða hug. kalla ma þat ok hus éða . . . rð garens. Briost skal sua kenna kalla hus éða garð éða skip hiarta anda ok eliunar éða lifrar lannd ok munnzens. Hugr heitir sefi. síafni. vile. mu . . . ast. elskhüge. hugenn ma suo kenna. at kalla hann vinnd trólkvænna ok rett er at kenna til suo at nefna hueria sem vill ok fna jötna éða kenna þa til konu éða moður éða dottur. Þessi nöfn eru ser. hugr ok geð. þocki. elion. þrekr. nening. minne. vit. skap. lunnd. trygð. heitir ok hugr reiðe. fiandskapr. ótrygð. geðleyse. þunngede. gessni. óduere d ma kalla munnd. arm a hende heitir olboge. armleggr. vlfliðr. finngr. greip. hreife. nagl. jáðarr. v afléðr. sínar. knue. kauglar. Hónd ma kalla jórð vápna éða hlifa. við axlar ok ermar. lofa ok hreifa. gullhringa jórð ok vals ok hauks ok allra hans heita. ok j nygerfingum fot axlar. bognauð. Fêtr ma kalla tre ilía éða rista éða l éða þvilikt. Rennifleinar brautar gónngu. sez. kalla ma fotinn tre éða stoð. Við skið ok við skua eru fêtr kenndir ok við brékr. A fête heitir lér. kalfé. bein. kne. leggr. rist. jarke. la. jl. ta. Við allt þetta ma fotinn kenna. kalla hann tre ok siglu ok rá. ok kenna hann við þessa hlute. Mal heitir orð ok orðtak. snille. saga. senna. tala. þrêta. sônng. galldr. kueðande. skial. biue. hialldr ok hial. skuale. glaumr. þiarka. gyss. þrap. skalp. hol. skraf. dælska.

lióðeska. hegomi. afgilia. Heitir ok rôdd líomr. romr ómun þytr. giðll. gnyrr. glymr. rymr. brak. svipr. svipun. ganugr. Vit heitir speke. rað. skilning. minne. étlan. hyggiannde. tóluse. langséi. bragðuse. orðspeke. skórungskapr. Heitir ok vnndirhyggia. velrède. flarède. brigðrède. Lête er tuikennt. lėti heitir rôdd. øðr ok olund. Reiðe er tuikennt. reiðe er þat er maðr er j illum hug. Reiðe er ok kallat fargerfe skips éða hross. Far er ok tuikennt. far er reiðe. far er skip. Þvilik orðtêki hafa menn miðk til þers at yrkia folgit. Lið kalla menn þar a manne sem legger métaz. Lið heitir skip. lið heitir mannfolk. lið heitir ól. lið er þat kallat er maðr ueitir óðrum manni liðsinne. Hlið heitir a garðe. ok hlið kalla menn oxa. en hlið brecku. Þerssar greinir ma suo setia j skallðskap at gera ofliost unt er at skilia ef aðra skal hafa greinena en horfa hin fyrre visuorð. Slikt hið sama eru ok mörg önnur nöfn þau er marger hluter eiga eitt heite saman.

Konunga heite.

¹ Man ek h kstall . . .	lofðungr niðfungr
heite segia	ok landreki.
allualldr fylkir	þengill visi
ok afrake.	þiöðan konungr.
bragningr öðlingr	Sinnior siklingr
buðlungr döglingr	sk . . . ræser
. ² ok gramr	skiöldungr skilfingr
jöfurr ok tigg.	skyli ok yngvi.
Hilddinng harre	ylfinng ok ³
ok hertoge	eru nu talen
mèrinngr hilmir	höfutskiöldunnga
milldinng ok norr	heite nöckur.

¹) *Literæ initiali vacuum spatium relictum est.* — ²) *sine lacuna membr.* — ³) *sine lacuna membr.*

[*Sækonunga heiti*¹.

² Atle froðe	hialmarr moirr
ale glamme.
beiti ati racki
ok beimune.	ok rer leife ³ .
Auðmundr g.....	Ra kui
atall ok gestill	reifr leifnir
geitir gauti.	nèuill réfill
g.... s... ðe.	nóre ly.....
Goir eynefir kilmundr
gaupi ok endill	beime jorekr.
...kill.....	asmundr nuill
..kefill sölfe.	yngvi ok teiti.
halfr ok hemler	Virvill ok vinnill
harecr ok gorr	vannd.....
hagbarðr hake	gauer ok hunn
hrauðnir meiti.	giuki buðle
...olfr.....ð....	h.... hnefi
högne mysingr.	hyrfi syrfi.
h....nngv hvitingr	sekað ek.....
heiti mèvill.	sékonunga.

[*Dverga heite*⁴.

⁶ Tel ek motsognir narr niði
.....	... höggr dualinn
..... við muninn	nainn néfr nefi
ok.....	nifeinngv ok dolgr.
b... viðr buinn	nyraðr ok.....
bumburr nyi re
biuorr bauorr	skauèrr skafiðr
.....	skirfir virfir.

¹) a [in membr. non nisi: S..... eiti cernitur. —
²) *Literæ init. vac. spat. relict. est.* — ³) *legi potest: krife.* —
⁴) a [in mbr. non nisi D..... heite cernitur. — ⁵) *Literæ
init. spat. vac. relict. est.*

Alþiofr austri	Fainn farr fili
auruargr ok dvfr. ðr gloinn.
ae anndvare	fiðr..... farle
.... draupner.	froste ok tigr ¹
duri ok dagf.....	hannarr f....
dul.....	heptifili
a.. fr ok dellinngv	heri hugsta..
oinn ok durnir.	ok horu.....
Vindalfr ok vitr	Hliðolfr kili..
..... re	hilldinngv ok litr
varr göll mèvill	raðspakr.....
viðr ok ðln..	reginn ok liome
... arr ok þror	raðsviðr lo....
... alfr þorenn	re..... eitri
þekr þrar þulean	toki eggmoinn
... er ok fullanngv.	eikinskiallde.

[*Jötna heiti.*

² Ek man jötna	þrymr þruðgelmir
jonna.....	þistilbarðe.
.... ganngv mimir	Geirrð..... nir
jði ok þiazi	gala.....
brunngv hrimnir	fiðluerkr geiter
.....	flégr hláppuare.
.... unngv hafle	forniotr sprettingr
hripst... gymir.	fialarr... gannde
Harðuercv hröckuir	.. mr ok suasuðr
ok hast... e.	suaranngv skratti.
hrésvelgr herkir	Surtr ok storuerkr
ok hrimg.....	sékarlsmuli.
.... inn ok hrimþurss	[skerer ok stérec
hvalr ok þrigeirr.	skrymir ok skerkir ⁴

¹) *legi potest: tirgr. s. tiurgv.* — ²) *Literæi nit. spat. vac.
relictum est.* — ³) *sine lacuna membr.* — ⁴) a [sic contra
metrum, membr.

sualfanngr ós . . . ðr
suartr ónduðr stvme.
alsuartr aurnir
amr ok skalle.

Krauttr osgrue
ok alfuarenn
v viparr
ok vafpruðnir
elldr aurgelmir
égir rangbeinn.
vinndr viðblinndi
vingnir leifi . . .

Beinuiðr biðrgolfr
ok branndinng
dumbr bergelmir
dofri miðiuungr
nati soknmimir
.¹

Enn eru eptir
jótna heiti.
Eimgel . . ver
vnnr bringvólnir.

Tróllqvenna heiti.

³Skal ek tróllqvenna
telia heiti.
gríðr ok gnissa
gryla bryla.
glumra geitla
grima ok b . . róf
guma gestilia
grottintanna.

viddi viðgripr
vanndill gyller.
grimmir glaumvarr
glámr snéðill.

Vornir harðgreipr
ok vagnhóðfe.
kyrmir suttunng
ok kalldgrane
jótunn ógláðner
ok aurgrimmir
gillingr gri . . . er
gusir ófóte

Hloi ganglati
ok helreginn
hrossþiofr durnir
hunndolfr hauge.
hrauðunng fennir
hroarr ok miðe
.²
nu eru upptalin
amatlegra
jótna heiti.

Giálp hyrokinn
hengikiapta.
gneip ok gnepia
geysa hala
horn ok hruga
harðgreip forað
hryðia hueðra
ok hólgabruðr.

¹) sine lacuna mbr. — ²) sine lacuna mbr. — ³) Literæ initiali vac. spat. relictum est.

Hungerðr
herkia fala.
imd jarnsaxa
jma síðlvör
mörn jviða
ámgerðr simul
siva skrikia
sueipinfallda.
Auflugbarða
ok jarnglumra
jmggerðr ama
ok jarnviðia.

²Nv skal yppa
nófnum oðens.
atriðr auðun
ok alldafedr.
gizurr kialar
g viðrmimir
gollor ginnir
gunnar hnikuðr.

Fiólair dresvarpr
feingr arnhóðfe.
frariðr alfððr
ok farmatyrr.
heriann síðlsuiðr
hnikarr fornolfr
hroptr hiámbere
hár siallgeiguðr.

Grimr gapþrosnir
ganngraðr suipall

margerðr atla
eipurfala¹
leikn munharpa
ok myrkriða.

Leirvór liota
ok loðinfinngra
kraka varðrun
ok kiállannde
vigglóð þurborð
viliun nefna
rygi siðarzt
ok nngeslu.

Oðens heiti.

glapsuiðr gón . . . er
ok ganngleri
herteitr harbarðr
ok hroptatyr.
geiguðr galldnir
ok geirloðnir.

Hleifruðr háui
hagyrkr suiðuðr.
síðhótttr suafnir
sigfóðr þrasarr.
hramme hiarrande
ok hengikiðptr.
hrossbarsgraní
hriouðr tuiðlinnde.

Hroptr helblinnde
ok heriansfóðr
huatmoðr hlefreyrr
hveðrunng þriðe.

¹) forte legi possit: eisurfala. — ²) Literæ initiali spat. vac. relict. est.

góllungr bileygr
ok geirólair
vófuðr¹
vingnir ok rógair.
Suiðurr ok skollualldr
s . . gautr viðurr
suiðrir baleygr
sigðir bruní
sigmundr sólner
siðskeggr ok niotr.
ólgr hiklinnde
ok ennibrattr.
Bólverkr eyluðr
brunn sangetall.

Heiti sona oðins.

²Burirro oðins
ha meili
viðarr ok nefirr
vali a . . .
. . . rr ok hilldolfr
hermóðr siggi
skiólldr ok ólnir
ok jtreksjóð.
Heimdallr sémingr

Asa heiti. capitulum.

³Enn skal telia
asa heiti.
þar er yggr ok þórr
ok ynguifreyrr.
viðarr ok balldr

þeckr þuðr omi
þrunndr ok ofnir
vðr jolnir vakr
jalkr ok langbarðr
grimr ok löndungr
gestumblinnde.
Sigtryggr jórunndr
saðr gunnbliandi
jafnharr oski
jólfóðr ok þrórr
yrunngr skilfinng
oðenn tueggi
veratyr sigþrórr
valgautr ok yggr.

hau . . . ok br . . .
heitir ali
ok enndilangr
þorr eindriði
ok asabragi.
h . . . hlorr . . .
ok harðveorr.
vinngþorr . . nnunng
vinngþérr ok rymr.

. . . . ok heimdallr
þa tyr ok niðrðr
tel ek nést braga
háðr forseti
her er nést loki.

¹) sine lacuna membr. — ²⁻³) Literis init. vac. spat. relicta sunt.

Asyniu heiti.

¹Nv sk iur
allar nefna .
frigg ok freyia
fulla ok snotra.
gerðr ok gefion
gna lofn
. órð ok jðunn
jlmr bil niðrvn.
Hl . . . ok nanna
hnoss rinnd ok siðfn
s . . . ok saga
sigunn ok vðr
. var ok . . .
. at nefna
en þruðr ok rán
er þeim nést talen.
[Geit ok auðarr²

Kuenna heite.

³Snot nni
suarri sp . . . ki . .
fliqð sprund kona
feíma

Manna heiti.

⁴Mal er at segia
. nna heiti.
g pr ok gumnar
g
. ok reckar
garpar seggir

gulli freyia
. . . ti
háðrn ok þunngra.
syr skialf ok gefn
ok hið sama mardóll.
dætr eru hennar
hnoss ok gersimi.
Enn eru aðrar
oðens meyar.
hilldr ok göndul
. kk mist skógul.
þa er hrund ok
. talen.
Nornir heita
þér er nauð skapa
nipt ok díse
nu mvn ek telia.

rygr víf ok dros
ristill séta
. eit n.
mér ok kerlingh.

. ok snillingar
ok sélkerar.
Bragnar þegnar
beimar hóldar
firar ok flotn
. óldar.

¹) Literis init. vac. spat. relict. est. — ²) a [sic prave membr.; rect. Græt ok at óði. — ³⁻⁴) Literis init. spat. vac. relicta sunt.

forneyti drott
flockr harðmenne
. . . . ar ppar
. . . . ur n ar.
Aulld ok érir
ok afar
liðar ok lofðar
lyðr ok sagnir.
liodr ofl
lionar ok ferðir
milldinngr mérinngr
mannballdr . . . kinng.
Þa er glésimaðr
ok gullskati
snyrtimaðr
ok sélkerar
. . . kyfingar
ok oflatar
herr ok helmingr
. . . fðinngiar.
Folk ok fylki
funndr almenningr
nu er þ ok þyss
þorp auðskatar
drott ok svi
. . . . pryðimenn
sôgn ok safnaðr
seta stertimenn.
Eon eru eftir
alldar heiti.
hirð ok gestir
ok huss
jandrott ok hion
ef ek allt segi.

rune ok þopti
ok raðgiafe.
Jnnhysinngar
alldaþoftar
sessi
. . . erlar ok . . . gðer
þa eru felagar.
ok frændr saman
vinir einkile
verðunng haler.
Ai
.
. . . ðir broðir barmi
bíoði ok lifri.
joð burr nefi
ok arfune.
þa eru hlyrar
.
Niðr hleytamaðr
niðiunngr ok barm . .
konr ok kynkvisl
kunndr e
môgr malunautr
mágr ok spialle.
éttbarmr éttslóð
ofsko . . ok sveinn.
Sessunôtr
ok sifi
afspringr
ok étstuduill
þa er raðunôtr
ok raðgiafe
. . . . ok þrelar.
þirr . . nnoonngar.

. . . eru verkmenn
þar nerst kefsar

.¹
ok vilmegir.

Orrustu heiti.

²Enn eru heiti
híalldr ok rim . . .
. . . . ll geira hrið
ok geirþriful
róg ok róma
rannðgnið ok storð
svipul ok snérna
si . . síðlkara.

Sokn morð ok vig
. . . .³ dolg ogu ok⁴
dynr gnyr tara
drifa ok jmón
þa er orrosta
ok órlygi
hrið ok etia
herþógn þríma.

Suerða heiti.

⁵Ek mun segia
suerða heite
hiðr ok hrotte
hógguðr dragvandill
groa gramr giller
gialarr ok neðanskarðe
sigðr ok snyrtir
somi ok skiomi.

môð . . ðr mundriðe
ok mistilteinn
malmþorr ok marr
ok miðfainn .
fetbreiðr grinnndlogi
ok síðrsóðnir.

Skalkr skerkir stufr
skrymir laufi
ockir langbarðr
ok ormpuare .
leggþíti hyrr galmr
ok leifniss gandr .
herberi hneitir
ok hafraka.

Vegi leiptr vegarr
valanngr ok branndr
ver vigr valnir
vinbiartr ok . . l
askr anngrvannðill
eggiumskarpi
svipuðr svipalioðr
salgarðr hnefe.

Lioti hrunduðr
lógðir mēkir

Huati hófuthuessinngr
hausu mólur .
hréfa gautr herbra . .
ok holldmimir

¹) sine lacuna membr. — ²) *Literæ init. spat. vac. relict. est.* — ³) sine lacuna membr. — ⁴) ok delendum est. — ⁵) *Literæ init. spat. vac. relict. est.*

bensogr briggðir
brimarr huðlaugnir
skyggðir skryð . . .
skarðe ok grinnldoge.

Mimungr feller
ok malmvitnir
taurar hrévaðr
trane . . . þvare
liðnir kuernbitr
liome herðir
vitnir . . f . .
. . eggia læ . . ir.

Skelkingr filliogr
flémingr skerðingr
skotningr skiluingr
skófnungr rifungr.
hvitungr bæsingr
[tyrfingr hékingr ¹

Heiti a sverði.

² Oddr bloðvarta
ok benknar.
bloðrefill bloðvarp
ok bloði . . .
. . . . ³ liugfengr
ok bloðhnefi
iðuarp ok brandr
eggteinar folk.

Emiarr ⁴ þremiarr
ok ólroðar nautr
merki vétrim

hittaz mun hringr
ok re . . . ngr.
Logi ok munndgiallr
leggr huass ok elldr.
aurr ok
ok naglfare
bri . . . ir maurnir
blérr ok skerðir .
hyrr ok helsingr
hriðir atti.

Fellir fólur
fafnir raufnir
. . . mnir eimnir
afsprinngr pinurr
siglir snyrtir
suelgr ska ar
gestmórenn ok gar
þrimarr niðhöggr.

ok missifeingr
ann ok skafningr
undirdreingr .
vargr kallhamarsnautr
valbast ok herðr.
Suerð ok gelmingr
ok samnagle
hugro sigrhnoðir
hiallt ok tanngi
mundriðe hóggestaðr
ok meðalkaflr.

¹) a [sic membr. contra solitam literarum metricarum dispositionem: hækingr tyrfingr. — ²) Literæ init. spat. vac. relict. est. — ³) sine lacuna mbr. — ⁴) legi potest: Eimarr.

Auxar heite.

¹ Avx jarðhyrna
. ²
skiafa ok skeggia
skrama ok genia
reginspórn gnefja
ok gygr fala

[snaga ok ³ bulda
barða viggldð
þueita ok þenia
þa er arghyrna .
hon er efzt talin
auxar heita.

Spiotz heiti.

⁴ Daurr spiot ok myt
dól lennz ok vigr.
snata fleinn ok suaf
suiða hreméki .

geir spiórr nata
gesia kesia
gaflac fracka
gungnerr peita.

Avrfar heiti.

⁶ Avr ok akka
oddr huitmylingr.
fenia drifa
flaug dynfara
ból billda
broddr ok hremsa .
gögn flaug ok þrès

. . . . ⁶ skaptsnór
flugglóð ok flugsuinn
fifa ok skeyti
. ⁷
ok gusias smiðe
julfs smiðe
her er efzt þura.

Boga heiti.

⁸ Almr dalr boge
yr ok tuiuiðr.
sueigr glérr ok þrymr
. . . ⁹ skalgelmir.

enn kueð ek heita
óll vopn saman
jarn or ok slog
jsan spiór.

Skiöldar heiti.

¹⁰ Skiólldr þrunginnsalr
sk . . n sa . benn . .
hugnir hlebarðr
ok buklare .

. . . ttlime targa
veðrglaðr ok blif
viðbleiknir rit
vigglaðr ok linnd.

¹) Literæ init. spat. vac. relict. est. — ²) sine lacuna mbr. — ³) a [ok snaga, mbr. contra metrum. — ⁴⁻⁵) Literis initialibus spat. vac. relict. sunt. — ⁶⁻⁷) sine lacuna mbr. — ⁸) Literæ init. spat. vac. relict. est. — ⁹) sine lacuna mbr. — ¹⁰) Literæ init. spat. vac. relict. est.

Giallr döggskafe
ok gunnkylir.
bóðlios gryta
ok bóðskylar.
sualinn ok ranude
saurnir borðe

skutþingr barðe
skirr tvíbyrðinngr
v gr ok suarmr
eillifnir h
hoge fagrblaenn
bera miðfiórner.

Htalm's heiti.

¹Hropz hattar skal ek
heite segia .
hialmr gullfaenn
hramr²
hallhrimnir skalkr
ok hlifandi

fiórnrir þoki
ok fiskmoenn
hilldigaultr kélir
herkumbl ok velgr
grima égir
gléfir stefnir.

Bryntu heiti.

³Brynia kunnd hialmgóll
ok huóð ok nainkólld

fiunleif blóðfara
þyn syn ok blóðleika.

Siofar heiti.

⁴Særr ia
sallt égir haf
lôgr sumr . . gir
lagstafr ok vôgr
gialldr gna . . gap geime
gnarr svifr ok mar
sugr sogsa . . e
suelgr rôst ok fiórðr.

grêðir ok glyrôðr
gymir ok vegir
g ok or . .
. . ialfr fen suape.
Gnat vôr

Sunn fêrr
saman viðir
hrið ver breki
hu . . floð ok brim

vizt hop ok mið
vatn diup ok kaf
vik t sik
. r dike hylr
straumr lékr ok becker
all bruðr kella
.⁵ fors ok kill.

¹) *Literæ initiali spat. vac. relict. est.* — ²) *sine lacuna membr.* — ³⁻⁴) *Literæ initiali spat. vac. relict. est.* —
⁵) *sine lacuna membr.*

Hefring allða
huitingr ok la
. . . ran kolga
ok himingl

drófn vðr ok solmr
dvfa bylgia
boðe ok
bloðughadda.

Vatna heite.

¹Giöll glit gera
. alsjalf
vôn við vimur
vinng ok ys . .
sið suðr fr . . .
. einstika
elfro ekla
. de.
. . yn rin ok nið
. ll r ysia
dyn ofn dyna
dynhóll fara
orunn ok bra . . .
. od . .
. . un merkriða
. . . in ok saxelf . .
Tiftr dyrn vinna
tems vinn ok strind
mórn þrym
. . . ok g . . . fr.
alin vðr olga
ok eufrates
ogn eiðr eimir
ok avardion.

Rôgn hrónn ok r . . .
raumlefr hniful
hnóp . . . hialmun . . .
humra vina
vil vin vella
valin sêmd s
ne strauma
nil mynn . . . gnapa.
. ng
ga tedda
luma uerveða
leira ok gunn . . .
. . . suól vegs
yn þiöðmunæ
fiórm strónd ok sp . . .
ok fimbulþul.

Nyt hrónn ok nauð
not sliðr rið
kôrmt leifr ok ormr²
. ar tuér
gömul sylgr
ok geirvimul
ylgr vòð ok floð
jorðan er a lesti.

Fiska heiti.

³Lax ok langa
lys . . br a

birtinngr hêngr
bust ok hrygna .

¹) *Literæ init. spat. vac. relictum est.* — ²) *sic mbr.* —
³) *Literæ init. spat. vac. relictum est.*

hamarr hrognkelse
hueðner floke
olunn avrriðe
ok anndvare.

sil reyðr ok égr
skeiðungr ok likr
skialgr ok flyðra
fyllðingr styria
ok fuð
h
ok haskerðinng.

Fjórsunng þrómmunng
ok fenngane .

Hvala heite.

¹ Hafthualr geir
ok h fa
húisa hafstrambr
ok hnyðingar
reyðr reyðarkalfr
ok rauðkemingr
brunngr rostunng
ok bléiu hualr.

Skípa heiti.

² Nv mun ek skyra
of skípa heiti .
órk araklo
askr sessrymir
skeið skuta skip
ok skiðblaðner
nór naglfare
nóckui ok sneckia.

hamarr sandhuerfa
ok rn
marknvt nng
ok marþuara
silunng skelfiskr
suerðúiskr ok lyrr.
Þ . . klinng . . .
þorskr vartari
g . . nnunng g . dda
giol . . . keila .
all ok karfe
krabbi geirsil
harr ok guðlax
hornsil jgull.

Norðhualr byrhualr
. . . hualr ok leifr
skeliungr fiscreki
ok skutu hualr
slettibaka skiallhualr
ok sanndlégia
hrosshualr andhualr
hrafneyðr ok vögn.

B . . . ingr buza
barðkalldr ok hreinn
backe humlunng
helogharðe .
røst batr ok regg
røð hringorn . .
lunng kioll lanngskip
leifnir karfe.

Hringr guoð freki
hroð moðroi .
hemlir barðe
ok hyl . . ute
ugla leðia
ok askvitull
kóna kotla
kati reið ok skalpr.

Kuðrr kuggr knue
keipul eikia .
dreki ellíðe
dromundr ok pramr .
fura vigg galeið
feria skallða
fley flaustr ok þekr
far tíð ok lið.

Heiti a skipi.

¹ Segl skör sigla
suiðuis styre .
syíur saumfór
suð ok skautreip .
stag stafn styri stíornvið
stuðill ok sikulgerð
snotra ok solhorð
sess skutr ok streinng.

Söx ok stéðingr
suiptingr ok skaut .
spíkr siglutre
saumr lokstolpar .
laukr siglutopp
lína²
flaug flaugarskegg
ok farnagle.

Hunn hunbora
ok hialmvól
hufr hlýrr hrefni
ok halstefni .
hefill hals hannke
ok háfutbenndur .
hair héll hamarr
hjalpreip ok lik.

Rá racke rif
renng ok hömlur
vinndáss v . . gi
vöndr langnefór
völlr heiti ass
uarta branndar .
bitar hoglina
bulkastockar.

Barð kne bygðe
hellti ok kinnunng .
kiölr borð keili
ok kiölsyía
kraptr kerlinng
klér ok þoptur
kíalreip þrimir
klofar ok þiliur.

Dreingir dragreip
dæla arar .
aktaumar rær
ariun ok ualar
aurborð kialarhéll
ok ackeri .
huackniðe austker
ok huuspénir.

¹ — ²) *Literis initialibus spatia vacua relicta sunt.*

¹) *Literæ init. spat. vac. relict. est.* — ²) *sine lucuna mbr.*

Jarðar heiti.

¹ Jörð fiörn rufa	Hollt hals ok fiöll
eskia ok hlodyn	hlið ok leiti.
gyma síf fiörgyn	holl heiðr huilmt
grund hauðr ok röund	huoll ok brecka .
folld vangr ok síf	hró dalr ok völlr
fron hiarl ok barmr	huammr ok tunnga.
lanndbioð þruma	mollð flag rimi
láð ok merske.	mórr laut ok sanndr.

Víða heiti.

² Víðr vllir tág	apalldr ausp laurus
víðir selia	vlfvíðr lyckía
pass mörk ólviðr	eik einir pill
plóma spíra .	elrirr palmar.
biðrk viðvindill	Linnd lag ok linne
basinn fiallrapi .	lyng skið fura
buss hlyur ok bók	þóll ok þyrnir
beinvíðr mósurr.	þiur storð ok klunngr
Hasl heggr hallarr	mósurr ok grön tuenn
hagþorn reynerr	ok marhrisla
ro almr ok rot	ilstri vínviðr
reyrr askr fura .	jostr cypressus.

Auxna heiti.

³ Ek mun skyra	Rauðr ok rekningr
skata menng	ok rökui liðr
allramlegra	vígi bautuðr
óxna heiti .	vingnir stiore
arvörðr dríone	hriostr simarr
ok jörmunrekr	ok harðfari
sune freyr reginn	kévir digir
sniðr eyþvare.	. . iðllurr . . . ull.

^{1—3}) *litteris initialibus spatia vacua relicta sunt.*

Hliðr stufr . . it	Gríðuongr ol . . geller
hriðr fors . . e	glymr hreði
arfr jörmun	tíðuongr boli
ok eikismiðr	tarfr aurgefinn .
greisti	Kyr heitir skiria
gullinhorne	kuiga ok frenia
auðr kuigr óllduongr	ok auðkumla
ok orfuni.	hun er ellzt kua.

Hruta heiti.

¹ Hrutr ofrhyrningr	hueðruðr horngloe
hornin skale	hallenskiðe .
gumarr horngloinn	bekre miðiuongr
ok gialldhroenn .	blérr mörðr ok veðr.

Hafr heiti.

² Hafr heitir grimnir	ok tanngrisner
ok geirólñir	skêmoðr ok hruse
tanngiostr kiappe	bockr grímr

Geíta heite.

³ Heiðrunn haðna	er ok kolm . . a
ok kiðlingar	ok kið . . man.

Biarnar heite.

⁴ Biðrn lomr	vl ek
. elgviðnir	. . orekr mosmi.
blaiaxl isolfr	Fetviðnir hunn
ok breið . . ge.	fress vetrliðe
bestinuongr hasse	vigtanne jafóðr
basti hlebarðr	jfrvnngr karp . .

Hiartar heite.

⁵ Hiðrtr dyraþrorr	dvne
hlið eikþyrnir	. . alarr motroðnir.

^{1—5}) *Litteris initialibus vacua spatia relicta sunt.*

¹ Gaulltr valg . . n .	ras valbasse
. jvinnir	roðr drittroðe
suin tar runi	þrorr vi pr.
séhrimur borgr	þróndr vaningi.

Vargs heite.

² Ulfr vargr vitnir jmarr
. geri	jm . . . gðir
hati hroðuitnir	ok skollkine.
ok heiðin . . .	enn heitir
. . eki kinnir v gr vargynia
. . enrir hlebarðr	. . . ok jma
goti gylldir gl sim . .

Heima heite.

³ Nju eru heimar	vera hinn fiórða.
a . . . talet	hriodr ok hlyrnir
veit . . hinn neðsta	hygg ek enn setta.
. bl mir . . ettmimir
þa er heiðornir	get ek nu vera
ok hreggmimir.	atta himna
annarr heitir	upp of
andlanng hrinin	skathynir stendr
þat mattu skilia.	skyium efri
þriðe viðblainn.	hann er utan
viðfedme kue . . .	allra heima.

Solar heite.

⁴ Svna sy . .	leiptr ull
sol fagrahvel	ok liosfare.
leiptr hriodr leika	drifaude alfróðull
blikskin ⁵ róðull	ok dualens leika.

¹—⁴) *Literis initialibus spatia vacua relicta sunt.* —
⁵) *sic membr. contra metrum pro: líknskin.*

Tungls heite.

¹ Alskirr geisle	skyðir ok ²
ok eygl . .	skamr artali
. ne miðgarðr	ny skialgr luna
mulen tuðngl amr	nið fengare.

Dègra heite.

³ Dègr hlyrn ok rôckr	nott nis grima
d . . . ok lys	niol myrkfara
dies nox suefngaman	oli dr
ok drómiðrun .	e

Hímíns heite.

⁴ Heimr hreggmimir
himin skatynir ir hriodr
viðblainn andlanng	hlyr leiphriodr
ok ve	ok heiðornir.

Veðra heite.

⁶ Veðr byr v	Gónsurr graðe
vinndr elreke	gol ofviðre.
. gg blérr ok gustr	giosta grindill
grap þoka hregg	gêla ok ohliodr
. rota	geig . . . gónsuðr
hrið mórkr . . el	. . . dynfare
. ok mugga	hlómm ganrekr
. hregg.	husbriotr ok þiotr.

Elldz heite.

⁶ Gims heiti vil ek	elldr eimr vsle
greppum segia	vðe herkir
égiss broður	hrotuðr ok hrotgarðr
ok elreka	hrimir eime.

¹) *Literæ initiali spat. vac. relict. est.* — ²) *siné lacuna mbr.* — ³—⁶) *Literis initialibus spatia vacua relicta sunt.*

Leygr vófrloge
linnr ok farre
brannr fyr tusi
brime nerti . .
viti eymyria
velanfasti
fvne hyrr
féðir eisa.

Freke olgr seti
feykir ysia
hroðugr ok hörvir
harkr forbrennir

²Skal ek eitr fa
orma telia.
ornir ok ofnir
. . lítr japra
fyrflugdreki
fafner orre
fréningr allfeg . . .
. . . . oinn.

Grafvitner fann
goinn holltskriðe
grafningr grettir
grabakr trane
grimr ok grafþueinng
gargan eitrungr
hrinng hollvarenn
haugvarðr dreke.

hrape myln loge
hripuðr alldrnare
kyndr bal véginu
kveyktr ok buse.

Brisinngr breonna
blosse gneisti
guipall gléðr duni
geire tanndre
dunsuðr¹
dusill ok snéra
nu eru lx.
seyðiss heita.

Orma heiti.

Niðhógr nainn
niðr holldvare.
lanngbarðr lyðir
linne heiðbue.
.³
styrir suafnir
skakr skorpíu
snelluðr naðra.

Líðr japr varenn
linnr stefninng
snillinng viðskefr
ok vinduðr
vinnuigr⁴
rennir seimir
moenn dalginnu
ok miðgarðzormr.

¹) sine lacuna mbr. — ²) Literæ init. spat. vac. relict. est. — ³⁻⁴) sine lacuna membr. (cfr. Nr. 748, Add. II, p. 487).

Hesta heiti.

¹Gláðr glér gyllerr
gullinnfaxe
glitnir gulltoppr
gill² skeiðbrimir
silfrtoppr simir
sleipnir slevóðr
goti . . . nfaxe
grane stufr ok skérr.

Fakr lettfete
síðrsvartnir valr³
feinng falofnir
fetmoðr ok hringr
vakr viglitnir
vinndr tialldare
veðr viðir vigg
ok vegdraupnir.

Vegbiatr hólkuerr
vígskornir hrafn
alsuiðr afarr
arvakr drasill.
blackr bólþuari
braenn hastige
marr jór bautuðr
m . . . jormue.

Moenn hestr fiðtri
moðuir roni
alsuartr aple
askr malfeti
bloðhofr hamskarpr
brunn hófvarpnir
vígr skínfaxe
virfill hrímfaxe.

Hauks heiti.

⁴Haukr hamdir harmr
habrok tregi
heiðer hemdir
hrimuir koglinng
gimnar gamdir
ok geirloðnir
golkinngr ginnunng
ok gaglhati.

Yrlygr ymir
vndskornir valr
jflvnngr jfill
. . . rfoluir
forseti viðnir
síðrsunng þrómmunng
olgr mutare
ógler sauðnir.

Hrafns heite.

⁵Hrafn holldbore
huginn overe
bléingr lite
borginmode

hornklofe vite
.⁶ kialakan
krakr drukr muinn
kormiss⁷ geri

¹) Literæ initiali spat. vac. relict. est. — ²) sic supra lineam. — ³) sic inter lineas supra lettfeti. — ⁴⁻⁵) Literis init. spatia vacua relicta sunt. — ⁶) sine lacuna membr. — ⁷) sic membr.; rect. korvus.

. . . . ¹ krumse	spore artale
korpr boringi	ok arflognir.

Hæna heite.

² Fè . . nngþ hane	gylmir gallus
fialarr ok aslacr	ok gallina
kokr salgofnir	hæna keila
kambr viðofnir	habrok skaða.

Arnar heite.

³ Avrn gallofnir	egðir kinnar
ok anndhimnir	are blinndvitnir
hrésuelgr	arokell gelmir
ok hreggskornir	ok aqvila.

[Fuglæ heite⁴.

⁵ Gammr gripr gaukþorr	gragas heimgas
gaukr suiplekia	gagl ok hel

¹) *sine lacuna mbr.* — ^{2—3}) *Literis initialibus spatia vacua relicta sunt.* — ⁴) *in margine.* — ⁵) *Literæ init. spat. vac. relict. est.*